І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 11. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ 20-го СІЧНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 20, 1967 No. 11. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Четвер, 19-го січня, 1967

В АМЕРИЦІ

НАУКОВЦІ ТВЕРДЯТЬ, ЩО НА МІСЯЦІ є багато таких місць, де безпечно могли б осісти астронавти. Цей висновок зроблений на основі дослідів 29,000 світлин, які зробили на Місяці космічні кораблі Рейнджер, Сорвеєр і Орбітер ч. 1 і 2. На основі цих світлин науковці проєктують, щоб вислати подібні космічні кораблі з фотографічними апаратами довкола планети Венери, бо тоді можна б на основі присланих на Землю світлин ствердити, чи на цій далекій від Землі планеті існує якенебудь життя. В лютому мають вислати в околиці Місяця Орбітер ч. 3, який має би далі продовжувати дослідження поверхні Місяця у зв'язку з летом астронавтів до тієї планети.

ПРОМИСЛОВА ПРОДУКЦІЯ СПОВІЛЬНИЛАСЯ при кінці минулого року, як про це повідомляє федеральна Резервова Рада. В перших вісьмох місяцях 1966-го року промислова продукція сильно збільшувалася, але від вересня темп її росту сповільнився. Промислова продукція в грудні минулого року становила 158.7 відсотка в порівнянні зі станом в роках 1957-1959, коли цей відсоток виносив 100. Та все таки в цілому 1966-му році промислова продукція збільшилася на 9 відсотків в порівнянні з 1965-им роком. Та коли порівняти цю продукцію в грудні 1966-го року із груднем 1965-го року то її збільшення становить тільки 6.5 відсотка.

РЕСПУБЛІКАНСЬКІ СЕНАТОРИ ЗА ПОЛІПШЕННЯ мешкань для біднішого населення. 24 республіканські сенатори підписали заяву, в якій твердять, що президент Джансон замало місця присвятив у своєму зверненні про Стан Унії справі мешкань для бідного населення. Республіканці мають опублікувати своє звернення про Стан Унії, в якому мають порушити і справу мешкань для найбіднішого населення. Новий республіканський сенатор Чарлз Персі із Іллиной плянує заснувати Крайову Фундацію в справі власних домів, яка мала б право продавати бонди, звільнені від оподаткування, і могла б фінансувати будову нових неприбуткових домів.

РОДИНИ МІЛЬЙОНЕРІВ РОКЕФЕЛЛЕРІВ та Ітонів стараються збільшити торговельні зв'язки з комуністичними державами Европи, в тому і з СССР. Родина Рокефеллерів контролює Міжнародну Основну Економічну Корпорацію, а родина мільйонера Сайруса С. Ітона молодшого з Клівленду, Огайо, контролює Міжнародну Інкорпорацію Тавер. Корпорацію Рокефеллерів зорганізував був ще в 1947 році теперішній нюйоркський губернатор Нелсон А. Рокефеллер, і вона має вкладати свої інвестиції в недорозвинених державах. Досі вона має свої бизнеси в 29-ох державах. Ітон молодший заснував свою Інкорпорацію в 1964-му році, і вона має спеціялізуватися в бизнесах держав Східної Европи. Вона вже має готель із 600 кімнатами в столиці Югославії.

У СВІТІ

В ЕСПАНІЇ, НЕДАЛЕКО МІСЦЕВОСТИ ПАЛЬОМАРЕС НА УЗБЕРЕЖЖІ СЕРЕДЗЕМНОГО МОРЯ, АРЕШТУВАЛИ КНЯЖНУ Ізабель Луїзу Альварез де Толедо і Мавра — з кількома дальшими титулами — за порушення публічного спокою, нелегальні збори і спротив владі: вона очолювала похід місцевих селян, які різними засобами льокомоції мали дістатись до Мадриду і там разом піти під американську амбасаду, домагаючись дальшого відшкодування за шкоди, заподіяні селянам, коли у минулому році, внаслідку зудару двох літаків впали на ту околицю 4 американські атомові бомби, з котрих, зрештою, жодна не розірвалась. ЗДА заплатили вже 558.104 дол. 475 селянам. Амбасада готова прийняти княжну і делегацію селян, але вимагає, щоб зголошувано претензії індивідуально.

БРИТІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ГАРОЛД ВІЛЬСОН ЗАЯВИВ на пресовій конференції у Римі наприкінці своєї тамошньої візити, що Британія старається вступити до Европейської Економічної Спільноти щоб разом з іншими її шістьома членськими державами старатися звільнити Европу від „американського верховодства" у промислі і технології. Гадають, що ту фразу британський прем'єр ужив для зискання собі прихильности у де Голля, який дотепер противився прийняттю Британії до ЕЕСпільноти.

НАЙНОВІШИМ ПРЕДМЕТОМ АТАК ЗБОКУ КИТАЙСЬКИХ „ЧЕРВОНОГВАРДИСТІВ" є головний редактор провідного щоденника у Пейпінгу Танґ Пінґ-чу, що його „червоногвардисти" обвинувачують у „буржуазній реакційній лінії". Але Танґ сам є членом військової „культурно-революційної" групи і тільки тиждень тому його іменовано головним редактором названого щоденника на місце „вичищеного" свого попередника, що його атаковано за „контреволюцію".

У МОСКВЕ УЗГІДНЕНО річні подробиці щодо безпосередньої летунської комунікації між Ню Йорком і Москвою. Зимою будуть відбуватись подорожі туди й назад двічі в тиждень, а літом чотири рази тижнево. Квиток першої кляси за лет в обидві сторони коштуватиме 1.109.50 дол., в туристичній клясі 730 дол., а у туристичних групах на 21 днів — 357 дол. (в обидві сторони). Комунікація буде урухомлена весною цього року.

БРИТІЙСЬКА, ФРАНЦУЗЬКА Й АВСТРІЙСЬКА ПРЕСА ПІДКРЕСЛЮЄ з признанням, що „американська демократія — це не пустий згук", звертаючи увагу на безоглядну одвертість американської преси в інформуванні читачів про В'єтнамську війну та в коментуванні її. Західньо-европейська преса признає, що в комуністичних країнах не до подумання пресова критика уряду за спосіб ведення війни та признавання збоку уряду до помилок.

ПІВДЕННО-В'ЄТНАМСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР НҐУЄН КАО КІ ПЕРЕБУВАЄ тепер на відвідинах в Австралії і Новій Зеляндії. Ті обидві країни вислали були свої військові відділи до Південного В'єтнаму у війну проти комуністів. Нґуєн Као Кі стоїть під сильною охороною бо різні австралійські пацифісти й „в'єтніки" відгрожувались йому.

НОВИЙ ГРЕЦЬКИЙ УРЯД ЮАННІСА ПАРАСКЕВОПУЛОСА ДІСТАВ у парламенті вотум довір'я 215 голосами проти 61. Це позапартійний уряд самих фахівців, здебільша університетських професорів та фінансистів, який має підготовити парламентарні вибори на травень цього року.

КОНГРЕС ЗДА І УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ ВІДЗНАЧАТЬ УРОЧИСТО В ЦЬОМУ РОЦІ ДЕНЬ 22-ГО СІЧНЯ

Ню Йорк. (УККА) — Цього року, як і в багатьох попередніх, Конгрес ЗДА, Сенат і Палата Репрезентантів, відзначать роковини проголошення Державної Незалежности Української Народної Республіки дня 22-го січня 1918 року в столиці України, в Києві. Сенатори і конгресмени, виголошуючи відповідні заяви в Палатах, які будуть записані до Конгресового протоколу, пригадають американському світові про боротьбу незалежної Держави українського народу з московським большевизмом, який поневолив Україну. Їхні заяви попередять вступні молитви в намірені Українського Народу в обидвох Палатах Конгресу: 23-го січня — в Сенаті проведе молитву о. Константин Бердар, ректор Української Католицької Семінарії у Вашингтоні, а дня 25-го січня в Палаті Репрезентантів, сесію започаткує молитвою о. Теодор Форостій, парох Української Православної Церкви в Пасейку. Після молитов в обидвох Палатах, численні законодавці складатимуть свої заяви. В тій справі звернувся окремим листом до всіх сенаторів і конгресменів ЗДА президент УККА проф. д-р Лев Добрянський, а канцелярія Централі УККА вислала всім їм окремий памфлет під заголовком: "Facts About Ukraine and the Ukrainian People: On the Occasion of the 50th Anniversary of the Ukrainian National Revolution, March 1917 - March 1967".

Нижче подаємо список наших Відділів УККА, заходами яких Українські Громади відзначать в цьому році Січневі Роковини проголошення Державної Самостійности і Соборности України.

Рівночасно в часі відзначувань Січневих Актів на всіх Святочних Академіях буде винесений протест у формі резолюцій в справі русифікації України, нищення її культурних надбань та переслідування її діячів культури. Головна Канцелярія УККА вислала у більшій кількості памфлет в англійській мові під заголовком „Факти про Україну і її рід". Цей памфлет Відділи УККА використають в інформативних цілях, передавши його англомовній пресі, як і присутнім в часі підписування проклямації Українського Дня. Згідно зі звітами з терену, губернатори стейтів і мейори міст, де живуть у більшій кількості українці, вже видали проклямації Українського Дня, або їх підпишуть в присутності українських делегацій. В дні 22-го січня на щоглах капітолів стейтів і ратушів міст знову повівають блакитно-жовті прапори.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Академія відбудеться в неділю, 22-го січня 1967 року, в годині 6-тій вечора, в залі Фешен Інституту — 225 Вест 24-та вул. Промовлятиме д-р Ярослав Падох. Привіти зложать: від поневолених народів — Монсіньйор Дж. Валкунас і д-р П. Дойчев. Будуть відчитані проклямації „Українського Дня" — губернатора Н. Рокефеллера і мейора Дж. Ліндзі.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па

Неділя — 22-го січня. Заля Бенджемин Френклін Гайскул — Брод і Грін вулиці. Година 7-ма вечора. Святочну промову виголосить Архиєпископ Мстислав. Будуть відчитані проклямації „Українського Дня" губернатора Стейту Пенсильвенії і мейора м. Філядельфії.

ШИКАҐО, ІЛЛ.

В дні 22-го січня в Українських Церквах будуть відслужені Служби Божі в намірені Українського Народу. Святочна Академія відбудеться в дні 5-го лютого. Її улаштовують спільно: Ліга Американців Українського Походження, і Об'єднання Українсько - Американських Організацій Стейту Іллиной, — в Авдиторії Школи Шопена. Початок о годині 3-ій по полудні. Буде відчитана проклямація мейора м. Шикаґо Ричарда Й. Дейлі. Програма буде оголошена окремо.

ДИТРОЙТ, МИШ.

Свято Державности і Соборности улаштовують спільно обидва Відділи УККА в м. Дітройті, а саме: Метропольтальний Відділ і Дітройт - Схід — Гемтремк. Воно відбудеться в залі Українського Народного Дому при 4655 Мартін Стр. Дітройт, в неділю 22-го січня, о годині 4-ій по полудні. Святочну доповідь виголосить редактор Іван Кедрин - Рудницький.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Святочна Академія відбудеться в суботу 21-го січня о годині 6-ій вечором в залі католицької церкви св. Михайла при 569 Черч Стр. Святочну доповідь виголосить президент Українського Конгресового Комітету Америки проф. д-р Лев Е. Добрянський. Будуть відчитані проклямації „Українського Дня" губернатора Стейту Демсі і мейора м. Ню Гейвену.

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Відзначення 49-ої річниці Української Державности влаштовують спільно місцевості: Міннеаполіс і Ст. Пол під проводом Відділу УККА з такою програмою: 1. Богослужби в намірені українського народу у всіх п'ятьох церквах обох міст. 2. Святочна Академія о годині 4-ій по полудні в дні 22 січня в Бентон Гол, 1130 Ніколет Евеню, в Міннеаполісі. Головну доповідь виголосить федеральний конгресмен Кларк МекҐреґор, а в українській мові д-р Евген Міцевич. Під час програми свята буде винесений протест у формі резолюції в справі нищення української культурних надбань в Україні та переслідування діячів української культури. Цей протест буде переданий до Державного Департаменту через одного з наших сенаторів. Управа Відділу УККА звернулася до обох сенаторів і дев'ятьох конгресменів з проханням поробити відповідні заяви в Конгресі з приводу Свята Державности. Губернатор та мейори Міннеаполісу і Сейнт Полу приймуть делегації місцевих українців та видадуть проклямації, проголошуючи 22 січня Днем Української Незалежности. Виданно спеціяльне пресове повідомлення в справі цього свята, котре буде розіслано до преси і телевізії. Організується виставка архіву визвольних змагань під керівництвом генерала Филоновича.

НЮ БРИТЕН, КОНН.

Для відзначення роковин Української Незалежности відбудеться концерт в неділю 22-го січня в 4-ій годині по полудні в залі Центрального Стейтового Коледжу при Веллс Стр. Промовляє віце-президент УККА Йосиф Лисогір. Багата мистецька програма.

ГАРТФОРД, КОНН.

Роковини Державности і Соборности України тут відзначать в суботу 21-го січня, в годині 7-ій вечором в приміщенні Української Парохіяльної Школи при Веджерфілд Евню. Доповідь в українській мові виголосить інж. О. Пришляк, голова Відділу УККА в Гартфорді, а в англійській мові — Іван Чернига.

Посадник Джерзі Ситі Томас Вілен у приявності української делегації підписує проклямацію, проголошуючи 22-го січня Днем Української Незалежности в цьому місті, з дорученням, щоб того дня на міській ратуші український синьо-жовтий прапор був виставлений побіч зоряного американського.

ГАРТФОРД КОНН.

В дні 18-го січня губернатор стейту Коннектикат п. Демсі прийняв українську делегацію і підписав проклямацію „Українського Дня". Рівночасно віце - президент УККА Йосип Лисогір передав йому Шевченківську Грамоту, як нагороду за довголітню співпрацю з українською спільнотою в ЗДА. Церемонія відбулася в канцелярії губернатора в годині 2:45 по полудні.

БОСТОН, МАСС.

Дня 20-го січня, в п'ятницю, губернатор стейту Массачусетс, як і мейор Бостону підпишуть проклямацію „Українського Дня". Святочна Академія відбудеться в дні 22-го січня в залі Української Православної Церкви о годині 4-ій по полудні. Доповідь виголосить Ол. Кремена з Провіденс, Р. Айленд.

ПІТТСБУРГ, ПА.

Святочна Академія відбудеться в неділю 22-го січня в годині 4-ій по полудні в залі Литовського Клюбу при Джейн Стр. В програмі доповіді в англійській і в українських мовах.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Святочна Академія відбудеться 22-го січня в залі Українського Народного Дому в год. 4-ій по полудні Доповідь виголосить проф. д-р Микола Чировський.

НЮАРК, Н. ДЖ.

Мейор Нюарку проклямацію „Українського Дня" підпише дня 19-го січня. Святочна Академія відбудеться в дні 22-го січня в годині 5-ій по полудні в залі Ірвінгтон Гай Скул. Доповідь виголосить інж. А. Данчук. Виступатиме рівно ж конгресмен Миних.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ.

Святочна Академія відбудеться в залі Української католицької церкви при Дуц. Стр. Доповідь виголосить мгр Іван Базарко дня 22-го січня о годині 4-ій по полудні.

СИРАКЮЗИ, Н. Й.

Свято Державности і Соборности України відбудеться в неділю 22-го січня в залі Українського Народного Дому в годині 5-ій по полудні. Доповідь виголосить д-р Зенон Винницький.

ОМАГА, НЕБРАСКА

Українсько - Американська Громада, Інк.' влаштовує Академію Січневих Роковин в неділю, 22-го січня 1967 року о год. 3-ій по полудні в залі Польського Дому, при 25-ій і Л. Вулиці. На головного промовця запрошено конгресмена Гліна Каннінгема.

АМСТЕРДАМ, Ню Йорк

Неділя 22-го січня. Святочна Академія в залі місцевого Українського Клюбу. Промову виголосить д-р Іван Козак.

ВИПАНІ, Н. ДЖ.

Неділя 29-го січня в годині 4-ій по полудні в залі Української Католицької Парохії відбудеться святочна Академія. Доповідь виголосить мгр Іван Базарко.

КОГОВЗ, Ню Йорк

Святочний концерт відбудеться в залі Горожанського Клюбу 22-го січня в годині 5-ій по полудні. Доповідь виголосить місцевий парох впр. о. Николай Вояковський.

ТРОЙ, Ню Йорк

Відзначення Актів 22-го січня відбудеться в залі Української Католицької Парохії в неділю, дня 22-го січня.

БРУКЛИН, Ню Йорк.

Святочний концерт відбудеться дня 29-го січня, вндолі, в годині 4-ій по полудні, в залі Українського Народного Дому.

БАЛТИМОР, МД.

22-го січня цього року Річниця Української Державности відзначиться богослуженнями в українських церквах, проголошенням „Українського Дня" губернатором стейту Меріленду і мейором міста Балтимор та Святочною Академією того ж дня о годині 6-ій вечором в залі IВКА, на якій святочну доповідь виголосить генерал - хорунжий Аркадій Валійський.

ЙОНГСТАВН, Огайо

Свято Незалежности і Соборности УНР відбудеться в неділю 22-го січня ц. р. при 525 Вест Ресн Евню. Початок о годині 5-ій по полудні. Доповідь виголосить д-р Тарас Антонович з Клівленду.

КЛІВЛЕНД, Огайо

Святочна Академія для відзначення Актів 22-го січня відбудеться в неділю 22-го січня ц. р. в авдиторії Чарлз Мині Гай Скул, о годині 4-ій по полудні.

ПАССЕЙК, Н. Дж.

Для відзначення 49-ої річниці відновлення Української Державн відбудеться в неділю 22-го січня

(Закінчення на стор. 5-ій)

ЗАКЛИК

ЕКЗЕКУТИВИ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В ЗДА В СПРАВІ ГІДНОГО І ТРИВАЛОГО ВІДЗНАЧЕННЯ ЮВІЛЕЮ 50-РІЧЧЯ ВІДНОВИ СУВЕРЕННОЇ І СОБОРНОЇ ДЕРЖАВИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Українська Громадо!

Наближається ювілей найсвітліших подій у новітній історії України. Цими подіями є Великий Зрив Українського Народу до вільного й незалежного життя в своїй власній, суверенній і соборній та народоправній Державі, завершений такими подіями й актами, як: покликання до життя волею народу 17-го березня 1917-го року Української Центральної Ради; проголошення нею 23-го червня того ж 1917-го року Першого Універсалу з вимогою, щоб „Україна була вільною" та щоб „український нарід мав право сам порядкувати своїм життям на своїй землі"; українські Військові і Селянські З'їзди із вимогами відбудови на руїнах московської царської імперії Української Держави; проголошення Третім Універсалом Української Центральної Ради 20-го листопада 1917-го року Української Народної Республіки; проголошення Четвертим Універсалом 22-го січня 1918-го року повної незалежности і суверенности цієї Республіки; визволення Західньої України з-під австро-угорської окупації революційним чином 1-го листопада 1918-го року; проголошення об'єднання всіх українських земель в одній суверенній, ні від кого незалежній Соборній Українській Державі вікопомним Актом Злуки 22-го січня 1919-го року.

Довгий підготовний процес революційної думки й невсипуща праця і боротьба найсвідоміших верств з своїх національних організацій, не зважаючи на важкі перепони окупантів, врешті довели до цієї Великої Української Національної Революції, яка досягла наміченого важливого завдання: всебічного визволення Українського Народу з-під влади окупантів і відбудови своєї суверенної і соборної Української Держави.

Вже близько перед нами ювілей 50-річчя цих світлих подій історії нашого народу, України. Це радісний ювілей, бо в 1917-1920 роках Український Нарід виявив себе рівноцінним і рівноправним членом спільноти вільних державних націй. Тоді Український Нарід важким зусиллям і боротьбою відновив свою державність та збудував свою великодержаву в повній реальності міжнародного життя: вповні суверенну, самостійну і від нікого незалежну державу на всіх своїх землях, з власним господарством, власним державним скарбом, власними збройними силами, які на регулярних фронтах тричі доказували небувалих в історії інших націй геройських чинів в обороні України проти чужих імперіялізмів.

Наше покоління і наші потомки можуть щодо того бути гордими на цей великий чин своїх батьків і дідів. Цієї свідомости не сміє нам затемнити та обставина, що по трьох роках регулярної оборонної війни України проти загарбницької агресії Совєтської Росії Українські Збройні Сили були переможені великою ворожою перевагою, а не мали в тому часі потрібної підтримки демократичних великодержав Заходу, які тоді цілком не розуміли смертельної загрози для Европи і навіть для цілого світу з боку світового московського імперіялізму.

Проте, Український Нарід не піддався хвилево переможному московсько-комуністичному колоніяльному імперіялізмові. Він далі, всіми йому доступними засобами і різними формами політично-революційної, культурної, релігійної і збройної боротьби, зокрема наперед всіляким повстанським рухом, а востаннє в рядах УПА, ставив і ставить опір окупантові і в дусі боротьби за відзискання втраченої суверенної соборної державности виховує нове покоління.

Ворог пробує зламати цього духа боротьби за волю

(Закінчення на стор. 5-ій)

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

„СОРОЧИНСЬКИЙ ЯРМАРОК"

Ще за М. Гоголя славились на Полтавщині різні ярмарки, в тому й Сорочинський. Тепер, — читаємо в „Известиях" з ІІ-го січня — „Ярмарок у Сорочинцях, відновлений після 30-річної перерви на прохання колгоспників, викликав загальне схвалення... Лише на ньому побували майже сто тисяч людей". На Сорочинському ярмарку виступав ляльковий театр, місцеві музики. Можна було там купити корів, живих курей і гусей, телят, а також радіоприймачі, телевізори, модний одяг, навіть холодильники. Але, стверджує московська газета, — на тому ярмарку, як і на ярмарках у самій Полтаві, в Кременчуці, Лубнях, Гадячі — „не вистачило таких виробів, як сода, дошки до прасування, малі печі, граблі, ножиці для обтинання дерев, сувеніри та багато чого

нашої Батьківщини з церковним мракобісcям... оспівати розквіт радянського мистецтва"... У І-ій дії йдеться про єретика - маляра Дмитра з 15-го сторіччя, який замість намалювати ікону — зобразив на полотні свою неприкриту коханку, 2-га дія — картина розповідає про балерину — кріпачку Анастасію, а 3-тя — взагалі не пов'язана з Україною навіть сюжетно — про артистку Надю Светлову, як вона почала служити совєтській владі мистецтвом. „Свій твір автор присвячують славному ювілеєві — 50-річчю радянської влади".

НОВА ОПЕРА „КОНТРАСТИ СТОЛІТЬ"

Київська „Молодь України" з 13 січня інформує, що заслужений діяч мистецтв УССР Герман Жуковський закінчив роботу над новою оперою, на лібретто В. Бегмета. Тема опери: „показати історію багатовікової боротьби мистецтва

„СПАСЕННАЯ РЕЛИКВИЯ"...

„Справжня подія в м. Ізюм, Харківської области, бо про неї читаємо аж у всесоюзних „Известиях" з 11 січня: „Під час риття кітловини для фундаменту під новий будинок була знайдена велика бронзова плита"... з барельєфом Леніна! Подія здійсно історична: ту плиту, як повідомляє імперська газета, сховали совєтські патріоти від німців, щоб зберегти „дороге відображення великого вождя". Насправді ж плиту просто викинули геть, інакше вона не лежала б у землі понад 20 років.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Розчарування німців Америкою

У другій половині минулого тижня новий західньонімецький канцлер Курт Кізінґер разом із новим міністром закордонних справ Віллі Брандтом протягом двох днів перебували в Парижі з виразною ціллю направити й оживити німецько - французькі взаємини, які значно прохололи були після відходу з канцлерського посту Конрада Аденауера і приходу до влади його наступника Людвіґа Ерґарда. Вправді Ерґард завжди заявляв, що для Західньої Німеччини не існує альтернативи „Франція або ЗДА", бо Німеччина вважає обидві ті великодержави за своїх приятелів, проте було аж надто відомо, що міністер закордонних справ в уряді Ерґарда, Ґергард Шредер ставився крайньо критично й неприхильно до де Голля та його політики і пов'язував долю Німеччини із З'єднаними Державами. І тому де Ґолль мав рацію, коли твердив, що „завмер дух" історичного французько - німецького пакту приязни з 22 січня 1963 року.

Але трирічне урядування Людвіґа Ерґарда, „творця німецького господарського чуда", глибоко розчарувало німців — саме в ділянці закордонної політики. Політика Ерґарда - Шредера орієнтації на Вашинґтон, як оборонця інтересів Німецької Федеративної Республіки, збанкрутувала — не з вини тих німецьких державних мужів, а з вини керівників американської закордонної політики, які приймали приязнь Західньої Німеччини, як щось самозрозуміле і тривке. Протеґований не може бути вічно вдячним своєму добродієві, коли він перестав цікавитися протеґованим. Америка у вирішальній мірі допомогла Західній Німеччині відбудуватися з воєнної руїни і вступити до Атлантійського Союзу (НАТО), але період пронімецької і протисовєтської політики ЗДА минувся.

Америка і її західні союзники не підтримали протисовєтських заворушень у Східній Німеччині, але це можна було пояснити тим, що тоді, у 1953 році, Захід не мав ще німецького партнера, бо суверенність Німецької Федеративної Республіки визнано щойно у 1955 році. Зате кардинальною помилкою Вашинґтону була його повна байдужність, яка виявилась у трагічних для Берліну днях серпня 1961 року. Вправді після згаданого французько - німецького договору приязни американський Уряд вирішив, що не слід нехтувати настроями німців, і в червні 1963 року поїхав до Західньої Німеччини та Західнього Берліну сам президент Джан Кеннеді. Проте, берлінський мур залишився, як пам'ятник сваволі Москви і байдужности Заходу.

Кардинальною проблемою для всіх німців, західніх і східніх, є об'єднання Німеччини. Не хоче його тільки кліка Ульбрихта, яка знає, що, у випадку плебісциту в Східній Німеччині, вся вона мусить втікати до Москви. Нові керівники Західньої Німеччини, зокрема колишній посадник Західнього Берліну Віллі Брандт, що, як згадано, став федеральним міністром закордонних справ, переконались, що годі чекати на допомогу в справі об'єднання Німеччини від американської політики, наставленої на співпрацю з Москвою і „будування мостів" до комуністичних сателітів. Тому вони рішили радше пов'язатися з концепцією де Голля „Европи від Атлантику по Урал" і самим „будувати мости", без уваги на Америку. Візита Кізінґера й Брандта у Парижі і її вислід були черговою програю американської політики в Европі.

Ганебна „річниця"

У 1937 році один за одним почали раптом зникати совєтські старшини, відємі по всьому СССР найкращі снайпери, танкісти... Це був період єжовщини, і годі було розрізнити, особливо в Україні, чи їх забирає „караюча рука пролетаріяту", чи як дехто шепотом натякав, їх посилають кудись воювати. А їх таки посилали — в Еспанію.

„Комсомольская Правда" з 13 січня розкриває, як це було: „А потім — борт корабля „Комсомол", заховані в трюмі танки, ніч над Середземним морем, погашені вогні"... Названо багато прізвищ російських „героїв", а також і „західньоукраїнського підпільника Івана Вальчуна" та інших українців. З них мало-хто повернувся додому з-під Ґвадалахари чи з-під Мадриду, щоб тепер, аж через 30 років, одержати в Москві державну бляшанку — медалю „За участь у національно-революційній війні в Еспанії, 1936-1939 рр."

Так Москва офіційно визнала факт збройного втручання у внутрішні справи Еспанії. І це в той час, коли Федоренко в ОН, а Косиґін у Кремлі далі трублять у фальшиві труби „невтручання СССР у внутрішні справи інших країн", підпираючи Кубу, посилаючи ракетні стрільна Північному В'єтнамові та людей, як колись до Еспанії.

Цей „ювілей" пригадує нам, як українцям, і про те, що модерна російська імперія дуже охоче послуговується живим українським м'ясом на кожному фронті і завжди уважно вишукує людей типу згаданого І. Вальчука, щоб загрібати для себе жар чужими руками, і то не конче на фронтах війни, а й на всіх фронтах людського життя.

Ярослав Курдидик

БОРОТЬБА МІЖ „ДАВИДОМ" І „ГОЛІЯТОМ"

Починаючи від 1948 року, тобто від часу створення Ізраїлю, як незалежної і самостійної жидівської держави, ворожі відносини між арабським світом і цією державою не припинялись. Навіть у роках, зрештою, дуже релятивного політичного співіснування між арабськими державами і Ізраїлем залишалися постійна настороженість і ненависть. Жиди пристрасно вірять у свою правоту, яка, мовляв, випливає з їх історичного права на Ізраїль, як на власну вітчизну. Араби думають зовсім інакше: Ізраїль не має права на існування, бо жиди силою окупували арабську територію, яка ще й досі має в арабів назву — Палестина. На загальній мапі вони зазначають Ізраїль, як „тимчасово окуповану територію".

Як відомо, основною причиною незгоди і ворожнечі є, кругло беручи, мільйон арабських утікачів із колишньої Палестини. Араби твердять, що створення Ізраїлю, як незалежної держави, примусило цих людей втекти до Йорданії. А жиди заявляють, що вони готові кожної хвилини прийняти назад утікачів і надати їм ті самі права, що їх мають усі араби, які залишилися в Ізраїлі.

„Найгарячішим відтинком" на кордоні, що тягнеться на 549 миль між арабськими державами і Ізраїлем, є відтинок між Сирією та Ізраїлем, загальною довжиною 47 миль. Тут ніколи не було „повного замирення", бо організація „Ель Фатаг" („Перемога") силою біля 5,000 вояків, створена з утікачів із колишньої Палестини, не переставала й не перестає тероризувати Ізраїлю. „Ель Фатаг" користується повною підтримкою сирійського уряду і від часу постання Ізраїлю перевела на його території сотні диверсійних актів. І тому дивним непорозумінням для світової опінії видається факт, що Ізраїль, замість перевести відплатну акцію супроти головного винуватця, Сирії, перевів її супроти Йорданії — арабської держави, найбільш льояльної у відношенні до Ізраїлю, яка, висловлюючись мовою військовиків „прикривала" Ізраїлеві найвразливіший відтинок кордону...

Напад ізраїльської змоторизованої бриґади силою коло 4,000 вояків на безборонне йорданське село Ес Саму гостро засудили навіть головні протектори Ізраїльської держави, ЗДА, Великобританія і Франція. Цю акцію названо брутальною і з мілітарної точки зору нічим не виправданою.

Найгірше, однак, ця подія струснула арабські держави, і це ще раз пригадало Ізраїлеві, що він із своїми 2,500.-000 населення стоїть віч-на-віч з арабським світом, що нараховує близько 100 мільйонів. Але в Ізраїлі знають, що арабський світ неспроможний розпочати проти нього „священну війну" із-за браку згоди між арабськими державами. За виїмком хіба Сирії, Лібія, Альжир, Марокко та Йорданія мають стільки внутрішніх проблем, що „визволення Палестини" уважають за справу ще „не дозрілу".

Під сучасну пору найбільшою загрозою для Ізраїлю є Єгипет. А проте, і для Нассера найголовнішим є питання, як йому втриматися в Ємені, де він тримає 60 тисяч війська, яке доконаю виснажує єгипетську економіку. Нассер, як і король Фейзал з Південної Арабії, здають собі справу з того, що лише той, хто вдержиться в Ємені до 1968 року, залишиться насправді володарем арабського світу.

Різниця між наставленням цих двох провідних в арабському світі осіб полягає в тому, що король Фейзал орієнтується на Захід і хоче поширити та закріпити свої впливи тільки в арабських середземноморських державах, в першу чергу тих, що лежать найближче до Арабського півострова, а Нассер ірріє про поширення своїх впливів на ввесь африканський континент. Амбітний диктатор Єгипту зударяється тут з не менше амбітним імператором Етіопії Гайле Салясіє, який вже довший час намагається грати ролю „батька новопосталих африканських держав", і всі конференції т. зв. Африканської Ліґи відбувалися завжди за його ініціятивою і підтримкою.

Король Фейзал, як і Нассер, напевно дуже добре знають, що в 1968 р., коли Великобританія виведе свої війська із території Адену, той, хто встигне першим зайняти її місце, автоматично стане контролером найважливішої в світі водної маґістралі. А це справа куди важливіша, як війна проти Ізраїлю, ведена з чисто емоційних та престижевих причин. При тому, очевидно, береться до уваги й те, що на сторожі порядку на Близькому Сході стоїть американська 6-та фльота, роля якої куди поважніша, як це могло б здаватися.

За всім цим напруженням на Близькому Сході кристься ще одна велика сила, яка потягує дипломатичними шнурками так, щоб якнайкраще на тому виграти — це Совєтський Союз. Як відомо, Москва не належить до тих великопотуг, які ґарантували недоторкальність кордонів Ізраїлю. І тому вона на тому найбагатшому на нафту обширі веде політику „підігрівання" політичної атмосфери. Вона підтримує зброєю Сирію та Єгипет, щоб вони могли вдержатися проти зовнішньої загрози, але водночас тієї зброї висилає стільки, щоб вони не поважилися вести самостійної політики.

Один з найкращих знавців Близького Сходу, Дж. В. Бурґгем, аналізуючи ситуацію, твердить, що напруження між арабськими державами та Ізраїлем — це тільки лаштунки, за якими приховуються пляни закріплювання політики з одного боку Сходу, а з другого Заходу.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ

ДОЛЯ ІСТОРИЧНИХ ПАМ'ЯТОК В УКРАЇНІ

Перед нами число 10 московського журналу „Новый Мир" за жовтень 1966 р., а в ньому стаття Леоніда Волинського „Охраняется государством". Стаття ця, властне, присвячена жалюгідному станові, в якому знаходяться історичні пам'ятники у Молдавії та Україні.

Автор статті пише, що справу опіки над пам'ятниками реґулює декрет Ради Народних Комісарів з жовтня 1918 року. На основі цього декрету в Росії протягом 1918 - 1923 років узято під охорону держави 2,350 старих церков і монастирів та 520 поміщицьких садиб, які мають мистецьку або історичну вартість. Цей факт, на думку Волинського, свідчить про те, як уважно ставилася совєтська влада до історичних пам'ятників.

Але в Україні не виявляють респекту до цього декрету. На це Л. Волинський наводить такі дані:

Починаючи від 1949 року (а що ділялось до 1949?) — в Україні понад 2.000 пам'ятників старовини обслідували наукові співробітники-спеціялісти Держбуду, під юрисдикцією якого ці пам'ятники знаходяться. З них у 1956 р. вже тільки 1.490 були під державною охороною, а до 1963 р. це число впало до 864.

Що сталося із 700 пам'ятниками, які ще у 1956 р. були під державною охороною, Волинський не каже, можна тільки здогадуватись, що їх спіткала доля дзвіниці П'ятницької церкви у Чернігові, тобто, що їх знесено з лиця землі.

Але Волинський уже тими пам'ятниками не турбується, мовляв, що було, те сплило, він хоче, щоб належно зберігалося бодай те, що ще залишилось. Одначе, стан, в якому знаходяться наявні пам'ятники в Україні, катастрофічний.

І Волинський наводить дані з двох стародавніх міст України, Львова та Чернігова, а також з інших місць, в яких він сам побував і все власними очима бачив.

Ось неповний перелік того, що він бачив:

Відома каплиця Боїмів на Ринку у Львові в жалюгідному стані. Її вікна заслонені іззовні решітками, а з середини фанерою. Тут тепер склад товарів, що належать крамниці „Малятко".

Костел Бернардинів, архітектура якого відкрила нову епоху у будівництві Львова, стоїть з повибиваними шибками. Всередині його нагромаджено велику кількість скульптур, але лежать вони без порядку, дожидаючи своєї долі. Спершу був тут склад цукру. Два роки тому думали його реставрувати, позвозили різні матеріяли, але все це лежить без руху. У пивницях міститься база Плодовочторгу.

У Вірменській катедрі накопичено сотні цінних ікон. Вони лежать без догляду і нищаться, а саму катедру замкнено на колодку.

Бойківську дерев'яну церкву у Кривчицях розібрано і перевезено до Львова. Вона має стояти у „скансені", тобто музеї на вільному повітрі як експонат народного будівництва.

Борисоглібський собор у Чернігові, збудований у 1123 р., в останній війні був пошкоджений бомбою. У 1947-48 рр. в ньому виявлено споруди із XI ст. Тут був спочатку склад цукру, а тепер зложено реквізит парку культури. Шибки у вікнах повибивані. Така ж приблизно доля Спасо - Преображенського собору.

Образи із чернігівської картинної ґалерії, які заціліли після бомбардувань 1941 року, зложено в якомусь домі, а ґалерії й досі не відбудовано.

Чернігівський історично-краєзнавчий музей приміщується у двох підміських „дачах". Із 130.000 експонатів можна оглядати лише половину, все інше на складі.

Іллінська церква, збудована наприкінці XII ст., замкнута наглухо, вікна в ній повибивані, на підлозі купи пташиного посліду. Хлопчаки, які заходять у цю церкву малими бічними дверима, зробили собі з панікадила гойдалку. Головний вхід до церкви завалився. Єлецький і Троїцький монастирі також занедбані, фрески в них нищаться від вогкости, вкриваються цвіллю, розсипаються.

Козелецький собор, по дорозі з Києва до Чернігова, вже більше як десять років „під ремонтом", але вислідів його не видно.

Мгарський собор на Полтавщині, церква із XVI ст. в селі Сулимівка на Київщині, дерев'яна церква у Підгірцях на Львівщині, козацька церква у Седневі на Чернігівщині — всі вони з року на рік обвалюються.

У Батурині, хоч відновлений після знищення в останній війні, палац Розумовських стоїть без опіки і з кожним роком нищиться.

У замку в Олеську на Львівщині влаштовано ремонтні майстерні.

Оце — перелік основних об'єктів старовини та їх теперішній стан, подані Л. Волинським у згаданій статті.

В загальному, пише Волинський, місцева влада не тільки не інтересується тими об'єктами, але навіть сама їх нищить. Ось голова Чернігівського виконкому Дусь, з доручення якого зруйновано дзвіницю П'ятницької церкви, не тільки не був за це покараний, але незабаром після того став секретарем міськкому партії!

А А. Карнобіду, архітекта, який виступав в обороні історичних пам'ятників, усунено зі становища архітекта у Чернігові, бо він, мовляв, „пише листи, публікує статті в газетах і взагалі плентається під ногами".

У нищенні історичних пам'ятників місцевій владі приходять на поміч активісти-атеїсти, туполобі крикуни, які заявляють, що консервація церков послаблює антирелігійну пропаганду.

У 1966 р. на реставрацію і ремонт пам'ятників культури в Україні, — пише Волинський, — призначено 390.000 рублів, з того 190.-000 рублів із державного бюджету, а 200.000 із „спецзасобів", тобто орендної плати за склади, бази і т. п. (от як, наприклад, за пивниці костелу Бернардинів у Львові, склад цукру у Борисоглібському соборі у Чернігові і т. п.). При цьому річний плян реставраційних і консерваторських робіт для однієї тільки Львівської области перевищував 100.000 рублів. Таку суму призначається на цю важливу справу тоді, коли із згаданих 864 об'єктів 125 знаходяться у катастрофічному стані.

Читаючи цю статтю, приходить на думку Польща, де десятки мільярдів злотих видано на відбудову самої тільки Варшави, зруйнованої дощенту в останній війні. Там за грубі гроші відбудували від фундаментів навіть поодинокі кам'яниці, щоб привернути образ старої столиці.

Немає сумніву, що наші люди в Україні обурюються таким відношенням властей до історичної минувшини.

„Стаття 207 карного кодексу України передбачає кару до 5-ти років тюрми (або трудових таборів або грошового штрафу) за умисне знищення або пошкодження пам'ятників культури або природничих об'єктів, які находяться під державною охороною, — пише Волинський, — одначе я не знаю ні одного випадку, щоб цю статтю застосовано у практиці".

Очевидно, під тиском громадської думки сталися в цій справі деякі зрушення. Яких два роки тому відбулася у Києві конференція в питаннях охорони пам'ятників культури і створено оргбюро для заснування відповідного товариства. А 20-го грудня 1966 р. опубліковано повідомлення РАТАУ, що вже розпочав свою роботу установчий з'їзд добровільного Товариства охорони пам'ятників історії та культури Української ССР.

Таке товариство — добра річ, але екзекутиви воно не матиме ніякої. Тож, коли йому енерґійно не допомагатимуть партійні і совєтські органи, багато воно не зробить. Але чи допомагатимуть ці органи?

Стан забезпечення історичних пам'ятників вимагає, щоб Уряд УССР негайно виділив відповідні суми грошей на цю справу і щоб роботи над консервацією їх розпочалися негайно. Треба, щоб на кожному такому об'єкті була таблиця з вияcненням його значення і з завагою, що він є під охороною держави, а кожне ушкодження його чи знищення карається як кримінальний злочин.

Новопостале Товариство повинно повести широку роз'яснювальну роботу серед населення про вартість тих пам'ятників та важливість їх збереження.

абв.

СЕЛИЩЕ ПОЛТАВКА В ТУРКЕСТАНСЬКІЙ ССР

Кореспондент „Радянської України" (з 7 січня 1967) побував на кордоні Совєтського Союзу з Афганістаном, у районі міста Тахта - Базар, у місцевих прикордонників. Він пише, що „багато з них із України" та що місцеве селище Кушка, як і сама назва — українського походження „Так називають на Поділлі дерев'яний футляр, в якому косарі зберігають у воді брусок для гостріння коси". Згадує він про зловлення одного „диверсанта", який хотів пробратися з Афганістану, хоча то „дружня нам країна", а також про велике селище під назвою Полтавка, де є досить самих таки полтавців... Не згадує лише про те, чого це в Туркменії опинились українці та українські назви?..
го іншого"!

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

У СПРАВІ ПАМ'ЯТНИКА ГЕТЬМАНОВІ І. МАЗЕПІ В КАНАДІ

Років три тому в українських канадійських часописах з'явилась вістка, що українці плянують в найближчих двох роках збудувати в Оттаві або в Монтреалі пам'ятник гетьманові І. Мазепі. Пізніше повідомлялось, що міська управа Монтреалю довела до відома українські чинники, що вона ладна призначити відповідну для цього пам'ятника площу, яку українці по своїй уподобі можуть назвати іменем І. Мазепи, Т. Шевченка, М. Грушевського, Л. Українки, С. Петлюри тощо.

Минуло з того часу вже біля трьох років і... раптом недавно „Український Голос" з Вінніпеґу, Манітоба, повідомив, що справа з будуванням пам'ятника гетьманові І. Мазепі в Монтреалі не рушилась з місця, бо, мовляв, „проґресисти" не хочуть, щоб „буржуазні націоналісти затьмарювали велич жовтневої революції своєю витівкою", і вони впливають на декого з КУК, щоб ті стримали цю акцію.

Чи не уважаєте, Пане Редакторе, що може й нам, українцям зі ЗДА, варто було б забрати голос у цій надзвичайно важливій справі саме в той час, коли в Україні московські шовіністи-большевики та їхні наймити з українців ведуть в усіх напрямках москалізацію? Саме в цей час ми мусимо показати, що справа незалежности України виглядає і виглядала в історичному минулому не так, як намагається представити на виставці в Монтреалі москаль - шовініст.

Н. Король

Ню Йорк

ГОЛОС ЧИТАЧА

РЕДАКТОРИ МАЮТЬ ЗАБАГАТО ГУМОРУ

У різдвяному числі „Свободи" з 5 січня читаю такі святочні побажання: Представництва Виконного Органу Української Національної Ради в **З'єднаних Стейтах Америки**, Об'єднання Прихильників Української Народної Республіки в **США** і Управи Наукового Товариства ім. Шевченка в **ЗДА**. З цього виходить, що є три „Америки".

У цьому ж числі в статті „Днесь поюще" читаю: „Туди — де десять сотень років чубаті предки виглядали святвечірньої зорі". А відомо, що десять сотень це тисячка, а тисячоліття приходу християнства в Україну будемо відзначати щойно за 20 років.

В редакційній статті в тому ж числі написано: „Щойно від половини IV століття після народження Христа почали вірні щорічно святкувати Різдво Христове".

То хто правий? Не знаю також, де автор статті „Днесь поюще" вичитав, що наші предки з-перед тисячі років були... чубаті?

А в „Свободі" з 6 січня, на першій сторінці, в рубриці „В Америці", надруковано: 44.66 більйона дітей в початкових і середніх школах".

Тож скільки населення має Америка?

Я розумію, то був святковий час, редактори були посвятковому настроєні і тому мали трохи забагато гумору.

О. З

Боффало

РЕЗОЛЮЦІЇ

СТВЕРДЖЕННЯ І ПОСТАНОВИ ДЕВ'ЯТОГО КОНҐРЕСУ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ, ЩО ВІДБУВСЯ В НЮ ЙОРКУ 7-9 ЖОВТНЯ 1966 РОКУ

(7)

VIII.

У ФІНАНСОВИХ СПРАВАХ

1. Дев'ятий Конґрес Американських Українців складає подяку платникам Національного Датку, установам і особам, а зокрема членам Конґресових Клюбів, які своїми пожертвами дали змогу УККА продовжувати свою працю для добра українського народу, а водночас закликає усі установи й ввесь український загал в цім краю, щоб вони всі, без винятку, включилися в ряди постійних платників Національного Датку.

2. Дев'ятий Конґрес Американських Українців складає окрему подяку всім тим відданим українській справі громадянам, які коштом свого відпочинку, а то й здоров'я, роками, від 15-ти років, коли був оснований Український Народний Фонд, невпинно збирають Національний Даток і тим творять матеріяльну основу існування й діяльности УККА.

3. Дев'ятий Конґрес Американських Українців стверджує, що не тільки число платників Національного Датку, але й висота вплат на УНФонд теперішніми платниками назагал не відповідає їх матеріяльній спроможності, тому закликає їх збільшити жертвенність на УНФонд, а зокрема закликає як громадян, так і українські установи ставати членами Конґресових Клюбів, складаючи національний даток у висоті 25.00 або більше долярів.

4. Дев'ятий Конґрес Американських Українців закликає український загал, а зокрема центральні та місцеві організації допомагати у поширенні числа платників Національного Датку та в збірці на УНФонд в межах свого членства та Відділів своїх установ і в організуванні постійної сітки збирачів Національного Датку в своїх громадах.

5. Дев'ятий Конґрес Американських Українців дякує органам української преси та українським радіовисильням за допомогу в збірці Національного Датку та прохає їх далі про підтримку, щоб ця збірка огорнула ввесь український загал.

6. Дев'ятий Конґрес Американських Українців закликає українську суспільність, а зокрема установи передплачувати офіційний орган УККА „Український Квартальник" для себе, для відомих їм американських установ та громадян, як виїмково успішний засіб знайомлення неукраїнського світу з українською громадою та її змаганнями. Зокрема Конґрес зобов'язує особисто членів керівних органів УККА, як в Централі, так і у Відділах, обов'язково передплачувати цей журнал й поширювати його в своїм окруженні.

10. Дев'ятий Конґрес Американських Українців закликає українське громадянство до особливої жертвенности на окремі акції УККА, а зокрема на фонд видання матеріялів до історії Української Національної Революції, яка привела до відновлення української державности, і на фонд придбання власного дому УККА, який, у його 25-річчя, є передумовою успішного ведення та поширення його праці.

11. Дев'ятий Конґрес Американських Українців закликає усіх заможних громадян, а особливо самітних чи з родинами поза залізною заслоною, не занедбувати виготувати завіщання останньої волі, щоб зберегти внутрі українських родин і громад часто важко запрацьований гріш, а водночас заохочує їх призначити частину свого майна на національні цілі, в тім у першу чергу на УККА.

IX.

УКРАЇНСЬКЕ ЖІНОЦТВО

1. Українське зорганізоване жіноцтво осягнуло об'єднання своїх сил у вільном світі, створивши Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). Впродовж 18 літ СФУЖО стала координаційним центром праці жіночих організацій у вільному світі й провела два Світові Жіночі Конґреси на терені ЗДА.

2. Українське зорганізоване жіноцтво дало великий вклад громадської праці у здобутки нашої спільноти в ЗДА. Ділянка суспільної опіки, дошкільне виховання дітвори і зв'язки з американським жіночим світом всеціло завдячуємо цій настанові жіночих організацій. Та й в інших ділянках, як збереження української традиції і плекання родинного і товариського життя, багато завдячуємо українській жінці й матері.

3. Тому Конґрес Американських Українців закликає українське жіноцтво в ЗДА — включитися в ряди загально - громадських жіночих організацій для скріплення та кращого виконання їх завдань. Кожна українська жінка повинна причинитись своїм умінням до розбудови нашого громадського життя.

4. Своє споконвічне призначення виховниці молодого покоління українська жінка сповняє віддано й жертвенно. Одначе виховання дітей в американському оточенні вимагає особливого вміння. Тому Конґрес закликає українські матері — запізнатися з новітніми виховними методами, відвідуючи виховні семінари, курси вчительок дошкілля, співпрацюючи з дитячими світличками, школами українознавства й молодечими організаціями.

5. Дошкільне виховання дітвори у великій мірі перебрали жіночі організації при співпраці Шкільної Ради УККА. IX Конґрес закликає їх членство до дальшої й більш інтенсивної праці в цій ділянці, а рівночасно прохає нашу громаду піти назустріч українському зорганізованому жіноцтву у цьому завданні.

6. Для виконання тих завдань Конґрес закликає українське жіноцтво до пізнання нашої культури та збереження нашої традиції. Це є могутні чинники у формуванні світогляду, що допоможуть у різних напрямках діяльности.

(Продовження буде)

ПОВІДОМЛЕННЯ КРАЙОВОГО КОМІТЕТУ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 25-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ УПА

З Вееликої Української Національної Революції 1917 року, з Визвольних Змагань 1917-21 років, з ідей, які поривали формації українських збрійних сил та членів УВО, а згодом членів Організації Українських Націоналістів, зродилася в хуртовині другої світової війни Українська Посванська Армія — збройне рамено нашого народу.

Згідно з хронологією, визначеною ген. хор. Романом Шухевичем — Тарасом Чупринкою у його Святочному наказі ГК УПА, з 14-го жовтня 1947 р., цього року минає 25 літ від моменту, коли збройний спротив нашого народу, окупантам України — гітлерівській Німеччині і большевицькій Москві — оформився в українську Постанську Армію.

Роковини цієї події заслуговують на особливе відзначення не тільки тому, що під прапорами УПА український нарід вписав гарячою кров'ю своїх найкращих синів і дочок у літопис свого буття одну з найславніших сторінок, але й тому, що боротьба УПА має епохальне значення для історії української нації.

Збройна боротьба УПА проти німецького окупанта, що задумав перетворити Україну на свою колонію, в обороні проголошеного Актом 30 червня 1941 року рішення українського народу бути самому господарем своєї землі, завдала смертельного удару вперто ширеній нашими національними ворогами брехні, нібито справа державної незалежностиУкраїни є німецькою інтригою. А геройський і безкомпромісовий спротив УПА московському окупантові, що прийшов в Україну вслід за відступаючими німцями, розкрив очі Заходові на правду, що Москва загарбала Україну, а там і інші східньо - европейські країни, як новий окупант, що приніс поневоленим народам світу такий же терор, гніт та безправ'я, як і Гітлер.

Протинімецька і протимосковська боротьба українського народу під прапорами УПА створила великий морально - політичний капітал. Тож обов'язком української еміграції є використати цей капітал якнайповніше для того, щоб ним ширити правду про Україну, здобувати й закріплювати симпатії свободолюбних народів і їхню підтримку для визвольних свободолюбних народів і їхню підтримку для визвольних змагань нашого народу.

Нині на українських землях гармати не б'ють і бомби не вибухають, але Москва веде там безперервну ідеологічну і фізичну боротьбу проти УПА й ОУН, які є символами революційного, визвольного фронту. Історія стверджує, що большевицька Москва ніколи донкіхотством не займалася, і проти вітряків не воювала. Ворог, проти якого вона воює з усією силою, існує і діє в Україні! Боротьба УПА і збройного підпілля ОУН започаткувала глибокий революційний процес у цілому СССР, дія якого триватиме аж до успішного осягнення цілей визвольної боротьби.

Кожній українській людині на чужині бойові дії УПА повинні постійно пригадувати, як поставилися до московських окупантів і до їхніх вислужників найкращі сини України, і хто є дійсно нашим братом: чи той, хто вислуговується окупантові і вихваляє їх, а зневажає борців за волю України, чи ті, що власними грудьми захищали право українського народу на вільне життя, а з московськими окупантами і їхніми вислужниками зустрічались тільки на полі бою.

Українська громада у вільному світі повинна гідно відзначити 25-річчя створення УПА в 1967-му році, що збігається з 50-річчям Української Національно-Визвольної Революції 1917-го року.

Звеличення 25-річчя УПА проходитиме під протекторатом Почесного Комітету, до якого будуть запрошені наше Духовенство, представники Центральних Установ і Крайових Організацій, Комбатантські Об'єднання та представники чужинного світу. Склад Почесного Комітету та його Звернення до українського громадянства будуть опубліковані згодом.

Для найширшого відзначення цих славних роковин протягом 1967-го року заплянововано: видати дві монументальні історії УПА в українській і англійській мовах широко популяризувати тематику УПА в українській і чужомовній пресі, зорганізувати низку радіопересилань в Україну через радіовисильню в Мадриді, перевести конкурс на літературні і мистецькі твори, присвячені УПА; у виховній ділянці—ввести упівську тематику в програму літніх таборувань СУМ-у, Пласту й інших молодечих організацій, виступи упівців на гутірках з молоддю, перевести урочисті маніфестації — з'їзди українців ЗДА і Канади під гаслом 25-річчя з дня створення УПА і зокрема в жовтні — маніфестації з приводу Дня Зброї — свята УПА. На одній з площ м. Боффало, як завершення цих заходів, має бути збудований пам'ятник ген. хор. Р. Шухевичеві.

Ініціятива Крайового Комітету буде поширена і здійснювана в терені місцевими Комітетами для відзначення 25-річчя УПА.

Успішне здійснення цього широкого пляну, при моральній і фінансовій підтримці всієї української громади буде живим виявом її солідарности з великими ідеалами, за які боролися і гинули, за які продовжують визвольну боротьбу — вояки Української Повстанської Армії.

Ню Йорк, Н. Й., січень 1967. р.

Крайовий Комітет для відзначення 25-річчя створення УПА:

Лев Футала — голова
Заступники голови:
Микола Грицковян, Іван Винник, мґр Євген Лозинський, Тамара Дужа, мґр Євген Гановський і д-р Нестор Процик. Володимир Левенець — секретар; Марія Гаврилюк — секретар, Інж. Микола Семанишин — фін. секретар і Михайло Фурда — касир.

Члени:

Ред. Ігнат Білинський
Мґр. Володимир Будзяк
Корнель Василик
Роман Глушко
Христина Губіцька
Марія Голяш
Д-р Петро Мірчук
А. Скальський
Михайло Шашкевич
Володимир Костик
Д-р Богдан Гук
Ред. В'ячеслав Давиденко
Іван Ділай
Інж. Ігор Заяць
Мирон Климко
Сотн. Юрій Кононів
Д-р Михайло Кушнір
Проф. Павло Савчук
Маестро М. Черешньовський
Михайло Шпонтак
Мґр Богдан Крук
Іван Йовик

Кабінет Антропології та Археології при УВАН у ЗДА

(Інавґураційна доповідь президента УВАН д-ра О. Архімовича на відкритті Кабінету Антропології, Археології та Етнографії ім. Левка Чикаленка)

Мені дуже приємно відкрити перше наукове засідання нової установи УВАН — Кабінету Антропології та Археології імени Левка Чикаленка. Відкриття цього кабінету завершує довгу історію праці багатьох членів і співробітників УВАН в галузі антропології та археології. Почалася ця праця в груднi 1945 року в Німеччині, коли організовано першу групу Української Вільної Академії Наук під назвою: „Група передісторії і ранньої історії України''. На голову групи був обраний Петро Курінний, на заступника голови — Левко Чикаленко. Група складалася з 15-ти осіб, серед них (крім вже названих): Вадим Щербаківський, Дмитро Дорошенко, Леонід Білецький, Валерія Козловська, Ярослав Пастернак, Володимир Січинський, Неоніла Кордиш-Головко та інші.

Інавґураційну доповідь виголосив, 5 січня 1946 року Петро Курінний.

Перша наукова конференція відбулася від 25 до 28 січня 1946 року в Авґзбурзі. Вуло 19 доповідей. Доповідачами на цю тему були П. Курінний, Л. Чикаленко, Н. Кордиш та інші. Слідуюча конференція відбулася в листопаді 1946 року в Авґзбурзі. Виголошено 15 доповідей. Третя конференція була в Ашафенбурзі в 1947 році. Серед доповідачів були Петро Курінний, Левко Чикаленко, Неонила Кордиш - Головко. З переносом діяльности до Канади і до ЗДА, в кожній з цих країн утворилася нова структура УВАН. Група передісторії і ранньої історії України формально не відновилася, але діяльність в цьому напрямі в УВАН в ЗДА ніколи не припинялася.

Одним з найактивніших дослідників в цій галузі був д-р Левко Чикаленко. До цього він був підготований здавна, працюючи під керівництвом відомого українського антрополога — професора Федора Вовка. Працюючи під керівництвом Ф. Вовка, Левко Чикаленко одержав добру підготовку до самостійної наукової праці. На Україні він вивчав матеріяли стоянки первісної людини палеолітичної доби в селищі Мізинь. Характерною рисою в роботі у Левка Чикаленка була здібність концентрувати матеріял навколо одного основного питання і уміння вишукувати зв'язки між цією основною темою і цілою низкою споріднених наукових дисциплін. В цьому находила своє відображення широта його світогляду. Ця його характерна риса відбилася на опрацьованих ним матеріялах стоянки „Мізинь''.

Левко Євгенович виголосив 12 доповідей на засіданнях УВАН. Частина його його праць надрукована в Annals of the Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S. На жаль, основна праця Л. Чикаленка — монографія „Мізинь — стоянка палеолітичної людини'' не надрукована за відсутністю коштів.

Після смерти Левка Євгеновича, численні його праці і архів передано до Музею-Архіву УВАН. З огляду на їх наукову вартість і спеціяльний характер виникла ідея організувати на їх базі Кабінет Антропології та Археології імени Левка Чикаленка. Рішенням конференції Дійсних членів УВАН 16 квітня 1966 р. цю ідею передано в життя.

Завданням Кабінету ім. Левка Чикаленка є: 1) Приведення до порядку і опис наукового архіву Л. Чикаленка, 2) Підготовка до друку і видання його та інших наукових творів в галузі археології, антропології та етнографії, 3) Збагачення кабінету архівними матеріялами інших археологів, антропологів і етнографів, 4) Реєстрація нової літератури в галузі антропології, археології та етнографії, 5) Систематичні реферати з новинок літератури в галузі цих наук на засіданнях кабінету, 6) Наукові доповіді на засіданнях різних секцій і на пленумі УВАН.

Напередодні утворення Кабінету ім. Левка Чикаленка, УВАН поніс значну утрату в зв'язку зі смертю проф. Валентина Шугаєвського, який напевно вніс би свою частину в наукове життя кабінету. Він був видатним і єдиним на еміґрації фахівцем в галузі нумізматики і надрукував більше як 20 наукових праць в цій галузі. Для нас важливими є його праці, надрукованів Аналах і в Науковому Збірнику УВАН, ч. І., про знахідки на Волині римських золотих медальйонів і про монети на Україні в XVII столітті.

Президія УВАН на своєму засіданні 6 жовтня м. р. ухвалила номінувати керівником кабінету дійсного члена УВАН Неонілу Леонівну Кордиш-Головко. Свою наукову кар'єру вона почала під керівництвом відомої як визначного археолога Валерії Козловської і продовжувала її в таких установах: Археологічний Музей Всеукраїнськкої Академії Наук, Відділ Археології при Історичному Музеї ім. Т. Шевченка, зав. Відділом Трипільської культури Історичного Музею зорганізованого на терені Лаврського Заповідника, Інститут Археології Всеукраїнської Академії Наук.

Неоніла Кордиш приймала участь в розкопах античної доби в Ольвії (1928-31), в розкопах давнєслов'янського поселення на горі Киселівці у Києві (1933), в розкопах скитських могил Нікопільської експедиції (1935), в розкопах городища біля Немирова (1941), в розкопах давніх поселень Трипільської культури в Халеп'ї та Володимирівці (1934-40).

За цей період Неоніла Кордиш виступала на засіданнях Української Академії Наук (в 1939 і 1941 рр.) з доповідями про Трипільську культуру. Надрукувала в виданнях Академії Наук і здала до друку кілька наукових праць. Під час німецької окупації і на еміґрації вона продовжувала наукову працю. В Авзбурзі вона увійшла в склад групи УВАН — „Передісторії і ранньої історії України'' і виголосила на конференціях цієї групи кілька доповідей. Деякі з них були надруковані в виданнях УВАН вАвзбурзі.

Після переїзду до ЗДА Неоліна Кордиш продовжувала наукову працю. В УВАН вона виголосила три наукові доповіді на теми про Трипільську культуру і матріярхат в Україні. В Аналах УВАН надруковані дві її праці про ткацтво в Трипільській культурі (Annals, Vol. I, No. 2) і про пляни поселень Трипільської культури (Vol. III, No. 1). На Археологічному з'їзді Американського Інституту Археології в Шикаґо (1952) Кордиш-Головко виступила з доповіддю про поселення кам'яної доби на Україні. Ця доповідь надрукована в часописі Археологічного Інституту.

Мені дуже приємно поздоровити Неонілу Леонівну з тим, що на Конференції Дійсних членів УВАН 16 квітня ц. р. вона обрана дійсним членом УВАН.

Побажаємо їй якнайбільше успіху в її науковій роботі і у відповідальній праці по керівництву роботою Кабінету.

Я думаю, що перед науковою діяльністю Кабінету розгортається широка перспектива. Він сконцетрує діяльність членів і співробітників УВАН в галузі антропології, археології і етнографії України.

Побажаємо гуртові вчених, що об'єднують свої сили в науковій роботі в рямках Кабінету антропології та археології імени Левка Чикаленка, блискучих успіхів.

О. Архімович

900 років міста Кам'янця на Поділлю

Кам'янець — столиця Поділля, місто - город сивої давнини, що поруч Києва, Чернігова, Володимира - Волинського, Львова, Перемишля, Холма існує в Україні ще з княжих часів.

Тепер м. Кам'янець переступив 900 років свого існування. Скільки історичних подій відбувалося протягом дев'яти століть в Кам'янці й на нашому славному Поділлі. Ті події розповідають нам про нашу славну минувшину, а це дає нам можливість краще розуміти сучасність і також здатність вдивлятися в дальші перспективи прийдешности. Наша минувшина зміцнює нашу любов до рідного краю, підтримує в нас віру в ідею існування нашої нації та її поступу. Вона також зберігає наш нарід від занепаду.

Ініціятивний гуртох кам'янчан і подолян при УВАН (206 Вест 100 вул., Ню Йорк, Н. Й. 10025) утворив Комітет з метою відзначити 900-річний ювілей м. Кам'янця. Одночасно у столиці Вашинґтоні наші визначні громадяни кам'янчани й подоляни також об'єдналися для такої самої мети. З часом, коли б утворилися такі об'єднання і по інших містах, було б бажано, щоб всі вони гідно відзначили цю дату.

При скоординованій праці всіх зацікавлених Комітет ставить такі завдання: 1) відзначити ювілей за певною програмою і 2) збирати писані твори, пов'язані з м. Кам'янцем і цілим Поділлям та видати Ювілейний Збірник наукових розвідок, спогадів кам'янчан, подолян і не подолян, що були свідками історичних подій на теренах Поділля. Програма святкування Ювілею при Історичній Секції УВАН передбачає такі доповіді:

Історичний нарис про Кам'янець і Поділля.

Історичний нарис Заабручанського Поділля після поділу Польщі.

Місто Кам'янець під час 2-ої світової війни.

Український Уряд в м. Кам'янці у 1919-1920 рр.

Український Університет в Кам'янці.

Матеріяли до культурно-національного відродження Поділля і його діячі.

Архітектура і урбаністика м. Кам'янця і Поділля.

Історичний музей Поділля і його творець св. п. протоєрей Юхим Сецінський.

Фолкльор і виставка художніх експонатів.

Видання книжки „Ювілейний Збірник Поділля''.

Щоб перевести в життя цю програму Комітет утворює комісії: а) по організації святочних конференцій і рефератів, б) фінансову, в) редакційну, виставкову і г) господарську. Видання Ювілейного Збірника матиме з'окрема свої два завдання: зібрати потрібну суму грошей і мати писані твори.

Авторів, охочих взяти участь в складанні Ювілейного Збірника Поділля, проситься повідомити на адресу УВАН про тему і розмір свого твору. Подолян зазбручанських ласкаво проситься допомогти у святкуванні цього ювілею. Для повноти нашого ювілею потребуємо доповідача про життя зазбручанського Поділля під Польщею, а пізніше Австро - Угорщиною. Успіх зреалізування ювілею буде залежати від активної участи земляків кам'янчан, подолян у цілому світі на еміґрації сущих. Дискусія на цю тему та обмін творчих думок має відбуватися в пресі і листами до УВАН. Грошові датки допоможуть нам зреалізувати це велике діло і залишити живим і ще ненародженим українцям нетлінне слово про казкове місто Кам'янець і чарівне Поділля.

Час святкування ювілею передбачається приблизно на весну 1967 року. Про точну дату буде повідомлено в пресі.

Для листування адреса Академії з дописюою під сподом: The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S., Inc., 206 West 100th St., New York, N.Y. 10025 (Kamianetz Jubilee).

Ювілейний Комітет

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

ВІСТІ З ТОРОНТА

Різдвяні Свята. Велика українська громада Торонта святкувала торжественно різдвяні Свята. В багатьох церквах правилися нічні Торжественні Служби Божі з великою участю вірних. Чудові українські колядки лунали по наших церквах та домах. Лунали наші колядки в етері на двох наших українських радіопрограмах: „Пісня України'' і „Прометей'', а також на концерті колядок чоловічого хору СУМ „Прометей'' На радіопрограмах зі словом привіту виступали: Високопреосвященний Архиєпископ Кир Михаїл, — від Православної Церкви, Преосвященний Епископ Кир Ізидор — від Української Католицької Церкви, д-р М. Кушпета — голова відділу КУК, п. Я. Білак — голова Президії УНО Канади, голова філії УНО п. І. Безкоровайний. З окремим привітанням для українців з нагоди Різдва Христового виступив також Дж. Робартс, прем'єр Провінції Онтаріо.

Ред. Б. Вітошинський в Торонті. 26 грудня 1966 р. до Торонта загостив ред. Б. Вітошинський, кол. гол. редактор „Українець у Франції'' і постійний співредактор „Шляху Перемоги'', та виступив з доповіддю під н. „Преспективи визволення України''. Понад 350 осіб вислухало з зацікавленням його доповідь, а потім поставили йому ряд запитань, на які одержало вичерпні відповіді. Доповідь, якої спонзором був відділ ЛВУ, відбулася в Українському Домі при вул. Кристі. По доповіді гість з Европи відвідав Осередок СУМ, та інші українські установи й товариства.

Помер інж. Р. Голод. 28 грудня 1966 р. на 62-му році свого трудолюбивого життя і вірної служби пластовим ідеалам помер щирий приятель української молоді, визначний пластовий провідник, та співласник асекураційного бюра „Тризуб'' — інж. Роман Голод. Похорон відбувся 29 грудня 1966 р. після після відправлених похоронних обрядів у церкві св. Миколая, на цвинтарі Проспект у Торонті. Покійний був відданим прихильником і помічником д-р Фіґоля у призбируванні фондів на Енциклопедію Українознавства, тихий український патріот, член багатьох українських організацій, установ і товариств, громадський діяч. Нехай вічна пам'ять залишиться про нього між нами.

Крайовий З'їзд СУМ Крайова Управа СУМ в Канаді повідомляє, що в днях 3-4-5 лютого в приміщеннях Українського Дому відбудеться 14-ий Крайовий З'їзд. В програму з'їзду входять: звіти, вибір комісій, дискусія над звітами, вибір нової управи, панель і бенкет.

Свято Соборности. Місцевий відділ КУК влаштовує 22-го січня в міській залі Мессей Голл Свято Української Соборности і Самостійности, з добірною мистецькою програмою, участь в якій візьмуть найвизначніші мистецькі сили Торонта. Промову виголосить д-р М. Кушпета, з привітами виступлять міністер оборони Канади Дост. Геллер, і кол. міністер праці теперішній посол М. Стар. Свято буде проходити під кличем 50-річчя повстання УНР.

Сесія Виховних Дій. 10-11 грудня 1966 р. заходами виховної комісії, в залі Української Школи при церкві св. Йосафата при вул. Френклін відбулись сесії для справ виховних дій українських жіночих організацій. Сесію відкрив голова комісії проф. З. Зелений, на якій вислухано три доповіді пані Олени Климишин з Дітройту, пані Калини Сакалюк з Торонта, пані Ірени Пеленської з Філядельфії. Після доповідей відбулася дискусія. Другого дня нарад надіслану доповідь пані Марії Орищук з Монтреалю прочитала пані Іванна Петрів, по якій відбулася також окрема дискусія. З цієї нагоди відбулась зустріч з громадянством спільною вечіркою в гостинниці Мейфер Інн, на якій мистець М. Левицький висвітлював картини з подорожі по Европі, (Франція та Еспанія).

Віче Відділу КУК. Зараз по закінченні праць підготовчих комісій по скликанні Світового Конґресу Вільних Українців, що відбували наради 12-13 грудня, місцевий відділ КУК зорганізував у залі УНО протестаційне віче у зв'язку з арештуванням в Україні письменників та діячів культури. Доповідь про посилення московської колоніяльної політики і арештування діячів української культури прочитав ред. І. Сирник з Вінніпеґу. На вічу виступали: Всепр. о. д-р В. Кушнір — президент КУК, д-р Я. Кальба — екзекутивний директор КУК, д-р Матвій Стахів з ЗДА. Резолюції з протестом проти терору на Україні прочитав п. Р. Карманін. Віче закінчено відспіванням національного гимну.

75-ліття Сестер Служебниць ПДМ. У 1967 р. припадає 75-ліття існування Згромадження Монахинь Служебниць Пресвятої Діви Марії. Для відзначення цієї події в житті українців в Канаді обрано окремий комітет, який займеться підготовкою святкувань, які відбудуться в Торонті 19, 20 і 21 травня 1967 р. в залі Центральної Технічної Школи при вул. Липинкат і Гарборд.

Епархіяльний З'їзд православного духовенства. 8-9-10 грудня 1966 р. в залі Катедри св. Володимира, 400 Бетгурст стр., відбувся 15-ий Епархіяльний З'їзд Православного Духовенства Східньої Канади, получений із з'їздом Епархії. Була Духовна Конференція, а опісля загальний З'їзд, яким проводила Президія в складі: о. протоєрей о. п. Симчич і інж. І. Янішевський, та секретарі: о. М. Дебрин, о. Т. Міненко, і п. Торошенко. Після звітувань делеґатів була доповідь Архиєпископа Михаїла, о. прот. Ф. Керницького, голови Консисторії, проф. В. Іваниса, о. Т. Міненка, о. прот. В. Сенишина. Після доповідей була дискусія. По звітах Епархіяльної Ради, яку очолює все Архиєпископ Михаїл обрано нову.

В. Дідюк

В АМЕРИЦІ И У СВІТІ

ЛІТАЮЧІ КРУЖКИ — ЦЕ НЕ МІСТИФІКАЦІЯ, — твердить директор Астрономічного Факультету Нортвестернського університету в стейті Мишиґен — д-р Аллен Гинек. Він має досліджувати світлину літаючого кружка, яку зробили недавно брати 17-річний Деніел Ярослав і його 15-річний брат Ґрант. З цієї світлини виходить, що сфотографований предмет подібний до гелікоптера. Цей предмет літав понад місцевістю Ґаррісон над озером Ст. Клер в Мишиґені. Д-р Гинек заявив, що не виглядає, щоб згадане фото літаючого кружка було чиєюсь видумкою, хоч, покищо, не можна ствердити автентичности цієї світлини.

Х. Довгалюк

НЕДОМЕЛЕНИЙ МАК

Олекса кутій-Незабудько не належить до консерватистів. Кутій любить поступ в науці, техніці і культурі, але все має бути в міру: що забагато — то недобре. у його хаті забагато техніки. Скажіть, наприклад, що може бути простіше кухонної печі? А в Незабудьків піч — ціла електронічна споруда! Різного кольору вогні блимають, щоб підсказати господині, що і як вариться. Піч влучається і вилучається сама, все готовиться при певній температурі і на час ; до неї вмонтований вітряк; він також у відповідний час влучається, щоб випомпувати з кухні пару, при чім трохи заголосно гуде. У світлиці свистить пилосмок — чистить килим, у їдальні „міксер'' приготовляє на торти тісто, в кімнаті — бібліотеці син вистукує на друкарській машинці листи — святочні привітання; електричний сиґнал у дверях співає привітальну мелодію усім, хто його притисне. Співає довго і голосно. Електричний годинник з зозулькою сповіщає години словами „ку-ку''; із телевізійного екрану лунають постріли, а в тому ж часі в грамофоні — „стеріо'' крутиться плита: могутні гучномовці розносять ліричний голос тенора, який хапається за серці і в сльозах питає: „Доле - доле, де ти бродиш'' . . .

Повертаючись з праці, Олекса Незабудько затримався коло дверей рідної хати, прислухався та й думав: чи він помилково, не попав у голливудську кіностудію? Але натиснувши пальцем дзвінок при дверях, почув знакому мелодію дзвонів, подібну до тієї, якою в давні часи сповіщали народ про приїзд короля. При кінці пісні двері відчинилися, і Олекса в обіймах любимої дружини: легкий поцілунок, новини дня, потім ситий обід, після якого Кутій ослаб і на гамір техніки більше не реаґував. Зараз же по обіді він одержав важне доручення: — змолоти на кутю мак.

Кутій любить молоти мак. Мабуть тому, що ця праця виконується думками, повільно, як колись було вдома. Олекса крутить машинку корбою, і це переносить його думками в рідний край, де все крутять корбою, навіть саме життя . . . Тоді він не молов, а тер мак у макітрі: круть - круть направо, потім вліво, — по дні, по вінцях макітри, — аж хата гуде. Не встиг ще лоба загріти, а мак у макітрі зробився білим. Для певности Олекса раз - пораз облизував макогін. Як мак не хрупав — робота скінчена!

Щоправда, Олекса Кутій лизав макогін тоді, коли ще був у віці першої молодости. Пізніше того не робив, бо не хотів бути лисим. Тут варто вияснити, що в Україні тоді була в силі леґенда про те, що той, хто лиже макогін, напевно буде лисий. Дівчатам приписувалося менше кари, бо не вони, а їх чоловіки мали вилисіти. Нині, як вдуматися в ту леґенду, то вона мала практичну вартість. Все таки якась частичка маку лишалася на кутю. Слова леґенди також мають докази правди, бо лисих мужчин у нас було більше як половина. А запитайте, хто з тих лисих у молодості не лизав макогін, коли тер на кутю мак?!

Тепер техніка пішла вище, мак не труть, а мелють. Олексова дружина дала вичерпуючі інструкції про гіґієну: щоб машинку ще раз сполокати, щоб руки мити в гарячій воді і, — боронь - Боже, пробувати мак! Ані ложкою, ані пальцем!

Відома річ, що перед святом всім бракує часу. Кутій -Незабудьки не міг дочекатися, коли йому доручать проблему маку. Під час обов'язків „мельника'', він умів викрасти стільки часу, що міг перечитувати „Свободу'' і „Народну Волю'', і то від першої і до останньої букви! Правда, треба бути обережним, щоб не викликати підозріння, в жінки, бо тоді вона із сходів до пивниці питає:

— Чи ти, Олесю, живий?

— Та, здається, що так . . . Сів, хай сорочка обсохне.

— А ми тут гадаємо, що ти, мабуть, не мелеш, а рахуєш мак . . .

В цьому році, коли Незабудько молов мак, дружина повідомила його, що вона з донькою їдуть до сальону краси „з головами'', а він лишається в хаті сам. Та вістка була доброю тим, що його не тягнуть із собою, як шофера. Минулого року Олекса мусів їхати по свою жінку. То не є безпечна фірманка. Можна привезти до дому Бог-зна кого. Він приїхав за звичайною своєю Любою, а до нього підійшла із голубими очима, з білим стоячим на голові волоссям, — словом пані, якої Олекса в житті не бачив. Якби Люба на той час захрипла, пиши пропало!, приїхав би додому без жінки. Щастя, що по голосі пізнав!

Як тільки дружина Кутія рушила автом за ріг вулиці, він пригадав про пошту. Із скриньки витягнув декілька газет, десяток листів і, — чи ж тримається йому в голові недомелений мак?!

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Нюарк, Ірвінґтон і околиця, Ню Джерзі

БУДОВА УКР. НАР. ДОМУ

Небагато часу, бо щойно поверх тільки одного року минуло від набуття нового приміщення для Українського Народного Дому для Нюарку, Ірвінґтону й околиці, а вже там національно-громадське життя широко розвинулося, і поволі стає в ньому вже тісно. В ньому найшло приміщення 16 різних організацій, від молодечих до комбатанських, суспільних і мистецьких товариств включно.

Вже 27 організацій і товариств активно включилося в акцію поширення приміщень УНД для Нюарку, Ірвінґтону й околиці. Ідеться тут про найбільше пекучу справу, тобто побудови великої залі на святочні академії, великі мистецькі імпрези, або чисто товариського характеру забав і зустрічей широкого маштабу.

Але наявною є і потреба ще більшого числа менших приміщень, котрі послужили б домівками для дальших організацій. І хоч УНД вже є зосередженням народньо-громадського життя нашої спільноти, то його поширення було б милевим кроком вперед, у напрямі ще більшого розгорнення роботи для добра і закорінення українства на цьому терені. За останніх півтора року без існуючого центру багато праці було б вже розгубилося.

В НД приміщується теж і Відділ УККА, який, повсталий рік тому, стався одним з найбільше активних в ЗДА, і важливим центром координації роботи в громаді, веденої під головуванням д-ра Володимира Гука.

Розуміючи велику вагу справи, восени м. р. розвинула управа УНД (голова інж. Микола Семанишин) наново і посилену акцію збирання фондів. Акція була вже здавна підготована випуском бюлетенів і ширшими сходинами членства.

3-го листопада відбулися збори репрезентантів різних громадських товариств, де йшлося про їхнє активне включення у збіркову кампанію. Збори перейшли в приязному настрої, речево передискутувавши низку питань. Успішність зборів виявився в тому, що товариства розібрали понад шісдесять збіркових лист.

19-го листопада відбулися знов ширші сходини членства із цією самою метою: зактуалізувати і підсилити збіркову акцію. Знов роздано понад шісдесять збіркових лист.

Тепер вже понад 370 родин, одинець і організацій включено у роботу побудови репрезентаційної залі, Задекларовано вже коло 65 тисяч долярів, А більше половини вже виплачено. УНД вже перейшов критичний початковий період і вже вповні збалянсував свої біжучі приходи і розходи, поборовши фінансові труднощі.

Для призбирання фондів на будову, в громаді постійно росте зацікавлення УНД і пляном його поширення, і не має сумніву, що ціла акція закінчиться успіхом для добра всіх.

М. Ч.

Джерзі Сіти, Н. Дж.

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКА ЗУСТРІЧ

„Завдання української школи не обмежується тільки на тому, щоб навчити дитину читати і писати по-українському. Вона зобов'язана також запізнати молоду людину з нашими рідними традиціями і защепити пошану і любов до них. Одним із проявів такої традиції було величаве святкування на наших землях Свято - Миколаївського дня. Школа Українознавства в Джерзі Сіти продовжує ту традицію щорічно від самого початку свого існування". От такими словами відкрив Свято - Миколаївську Зустріч 18-го грудня 1966 року в залі Українського Народного Дому директор місцевої Школи Українознавства, С. Мухин.

Після його привітання і заохоти посилати дітей до своєї рідної школи, діти місцевої Школи Українознавства відограли під вмілим керівництвом п. Наді Кух зворушливу свято - миколаївську сценку Лесі Храпливої п. н. „Найбільший дарунок".

Сценка в шістьох відсонах, була повна щирого патріотизму, нав'язувала до актуальної дійсности на українських землях й пройшла з повним успіхом. Глядачі з захопленим оплескували виконавців, іноді й трудних, ролі. Молоденькі актори, зодягнені в гарні строї, відзначалися добрим опануванням текстів, правною мовою, спокійним відтворюванням роль.

З приємністю треба згадати такі персонажі: Гуцулик Янголик — Юрчик Кух, Місяць — Євген Котик, Відьма — Маруся Богацька (добрий завдаток на майбутнього актора), Бабуся Київська — Зірка Галібей, Білка — Нуся Вох, Зірки — Христя Семеген і Ромця Сохан. Дуже добре відограли свої ролі чортики. Гарними були балет хмарок і сценка з повстанцями. Роль св. Миколая відтворив п. Іван Цьолко, Вдалі декорації відсилювали настрій.

Так і видно було, що режисер сценки, п. Надя Кух, багато натрудилася, щоб зробити з цих молоденьких школярів добрих акторів. У висліді з радістю помічалось, що ідеї твору Лесі Храпливої дійшли до юних сердець і до сердець всіх присутніх.

Наприкінці імпрези св. Миколай щедро обдарував чисельну дітвору дарунками.

Свято - Миколаївська Зустріч залишила на усіх приємне і незабутнє враження.

КЕР

Ню Йорк, Н. Й.

10-ТА ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКИХ МИСТКИНЬ

Коли оглядаємо щорічні виставки, що їх уладжує 64 Відділ Союзу Українок в Ню Йорку, приходимо до висновку, що зацікавлення мистецтвом і активна участь у ньому поширюється серед жінок. Кожного року число учасниць побільшується, поучасниць побільшується, обличчя. Так було і на останній виставці, яка була ще і своєрідним ювілеєм, як десята з черги. З цієї нагоди треба висловити заслужену похвалу Управі й членкам цього Відділу Союзу Українок за таку витривалу культурну роботу, будовану на добрій волі і толеранції для різних виявів мистецтва. При обговоренні виставки висловлено бажання, щоб інші Відділи СУ започаткували подібну мистецьку - культурну роботу. Можливість такої ініціятиви безсумніву існує в деяких більших містах поза Ню Йорком.

На цьогорічній виставці виступило п'ять дебютантів: Диба, Євгенія Тріска, Віра Писарівська, Діма Коміловська, Маріяна Калинович. Вони ще в стадії студій мистецтва, але всі спираються на предметність і на кольористичну розв'язку. До них долучається Оксана Мошинська, яка тільки на цій виставці дебютантка, бо вже виставляла деінде, що зазначується в її рутині і сміливішій композиційній розв'язці. Євгенія Курилович Чапельська теж не виставляє вперше. Вона досить детальна реалістка, не без поетичного відчуття в брунатно-зелених тонаціях краєвиду й натюрморту.

Другу групу творять малярки, яких, з уваги на рівень самостійної мистецької творчости, можна назвати „молодими".

З них тільки три дали абстрактні образи, побіч предметних. У Катерини Луцишин збалянсовані барвні сполуки у абстрактах, подібно трактована предметна композиція „Вінчання". Іванна Прийма сильніша в абстрактному підході, яв в реалістичному. Адріяна Ліса використовує акварельні ефекти у своїх абстрактах, виконаних тушом немов на китайський спосіб.

Дальші чотири малярки з цієї групи творять у кольористичному стилі широкого мазка, в якому можна бачити популярну у нас мішанину принципів експресіонізму й імпресіонізму. З них досить індивідуально виглядають композиції Ніни Раковської, хоч її орудування людськими фігурами на образі ще не зовсім задовільне. Ірина Зєлик і Софія Петеш випраьовують солідний кольор з ремінісценціями Мороза, а Оксана Матушевська - Бакум малює краєвиди в ясних і дещо несмілих імпресіоністичних гамах.

Маємо тут також дві точні реалістки, які звертають увагу на прецизію форми і барви. Нетрадиційний, непересічний підхід до тематики і композиції, як це бачимо у Галини Мирошниченко, (у образі „Непотрібні"), можна б назвати неореалізмом. Дещо з цього підходу має і натюрморт Звенислави Витанович, але не її коляж з сухих листків, який малько помилково заблукався на виставку.

Елементи стилізації можна заважити у кількох малярок, що закінчують цю групу. Стефанія Митошниченко вкладає у свої речі містично - казковий настрій, можливо більше несвідомо, ніж робить це Ніна Мудрик у своїх стилізованих ілюстраціях до казок. Також Зоя Лісовська змінює дійсність на власну стилізовану візію („Три голови").

Третю групу на виставці творять мисткині, що мають за собою вже багато років творчої праці. Їхній досвід зазначується відповідною мірою в рутині і свободі малювання. Залежно від індивідуальности й творчих особистих умовин, вони особисті.

В Олени Кононенко пробиваються елементи щирості в наївному реалізмі її краєвидів. Наталія Стефанів обмежила себе на цій виставці до надто скромних краєвидів і поправно виконаних красвидів і натюрмортів. Щось подібне можна завважити в Ольги Дядинюк і Ірени Шухевич, але їхній стиль дещо вільніший, ширший. Однак чотири наступні (і останні) мисткині показали правдиве майстерство пензля. Акварельні краєвиди Катерини Кричевської вирізнюються віртуозністю виконання і звучним кольоритом. Марія Гарасовська технічно на висоті завдання, як малярка гір, хоч скористала б не менше на „туристичному" виборі тем. Морозова поринає в поезію сріблистих гармоній у квітах і краєвидах, крім того дала дуже свобідно трактований портрет в українській історичній одежі. У трьох композиціях Софії Зарицької, виконаних технікою монотипу, медитація над проблемами людської душі посідана з неспокою візерунку гобеленових кольорів.

Любомир Кузьма

Вашинґтон, Д. К.

З ДІЯЛЬНОСТИ ЛМКЛЮБУ

Осінній сезон вечорів ЛМКлюбу у Вашинґтоні започатковано 11 вересня м. р. темою „**Іван Франко з перспективи півсторіччя**". Проф. П. Одарченко насвітлив у короткому, насиченому фактами нарисі наукову та критичну діяльність І. Франка. Д-р М. К. розказав про побут І. Франка на Закарпатті, п. Б. Ясінський змалював обставини, серед яких довелося І. Франкові вести свою політичну і громадську роботу, І. Смолій схарактеризував поетичну і прозову творчість Великого Каменяра. Пані У. Сось прочитала з успіхом вибрані поезії.

Славному диригентові і популяризаторові української пісні в світі, Олександрові Кошицеві присвячений був вечір 9 жовтня. Д-р З. Ніжанківський в доповіді розказав про свої особисті враження з перших концертів хору О. Кошиця в Галичині в 1919 р., далі про тріюмфальне турне хору по Европі, подаючи багатий ілюстративний матеріял у відгуках славних критиків того часу.

Д-р З. Ніжанківський схарактеризував теж стиль і техніку диригування О. Кошиця, що здобуло йому таку невмирущу славу. Мгр. О. Дражньовський прочитав уривки з листів Б. Лепкого про славного диригента.

Друга доповідь С. Максимюка, молодого дослідника української дискографії, торкалась питань і аналізи грамофонних записів різних хорів під диригентурою О. Кошиця в Америці в 20-тих і в 40-вих роках. Фінансування цих других записів здійснене за допомогою збірок. На жаль, засоби були малі, запис проведено недосвідченим техніком аматором, в непригожих умовинах, на поганому матеріялі, тому сьогодні репродукція цього запису викликає тільки непорозуміння й дезорієнтацію щодо правдивої краси й мистецтва співу під орудою О. Кошиця.

23-го жовтня виступив тут гість із далекої Канади, письменник і публіцист Улас Самчук з актуальною доповіддю „Національні ферменти в Україні". Вступне привітальне слово про автора „Волині" виголосив І. Смолій. Гість змалював широко тло, на якому виступають сьогоднішні національні ферменти в Україні. По доповіді розгорнулася оживлена дискусія.

Імпрезою „**Свято дитячої книжки**" 13 листопада м. р. включився ЛМКлюб спільно з Жіночою Секцією при Об'єднанні Українців Вашинґтону в проголошену ОПДЛ на місяці листопад і грудень кампанію поширення української дитячої книжки. В полудневих годинах відбулася зустріч представниці ОПДЛ на Америку, авторки багатьох творів для дітей і молоді, Лесі Храпливої з місцевою шкільною та пластовою молоддю.

Від Пластової Станиці привітала авторку п-ні Т. Бень, а від Жіночої Секції п-ні О. Козак. Авторка провела гутірку з дітьми про значення книжки та прочитала уривок з свого нового твору „Ярмарок Мишки Гризикнижки". Виставка дитячої книжки, оформлена дбайливо інж. Т. Дячком, привабила більше число покупців.

У полудневих годинах доповідь виголосила п-ні Л. Храплива для батьків п. н. „Національне виховання дітей і місце книжки в ньому". Доповідачка заторкнула цілий ряд питань, що їх складність підкреслено в дискусії. Управитель місцевої Школи Українознавства, п. П. Оришкевич, дякуючи прелегентці за актуальну доповідь, висловив надію, що Вашинґтонська громада побачить її небаром знову з черговою доповіддю на виховні теми.

І. С.

За пам'ятник на могилі ген. Петра Дяченка

Філядельфія. — Ще 23-го квітня 1965 р. помер у Філядельфії колишній командир полку Чорних Запоріжців, учасник 1-го Зимового Походу, генерал Петро Дяченко, але ще й тепер на його могилі стоїть тільки маленький дерев'яний хрестик. Тому заснувався Комітет під проводом генерала Петра Самутина та з участю Марії Величко. Валентина Сім'янцева й Василя Біровського, а на Канаду Івана Липовецького, який поставив собі за ціль зібрати відповідні фонди й поставити гарний пам'ятник на могилі померлого Генерала на українському православному цвинтарі в Савт Бавнд Бруку. Погрудця зробив уже мистець скульптор Валентин Сім'янців, а проєкт пам'ятника зобов'язався виконати інж. О. Тимошенко. В цій справі просять звертатися на адресу: P. Samutin, 6008 Carter Ave., Baltimore, Md. 21214. На Канаду уповноважений у цій справі є: I. Lypoweckyj, 179 Dowling Ave., Toronto 3, Ont., Canada.

СТЕЙТОВІ І МІСЬКІ УРЯДИ В ЦІЙ КРАЇНІ

мусітимуть позичити собі коло $111 більйонів в найближчих десятьох роках. Так передбачають студії Сенатсько-Палатної Економічної Комісії. Це вдасться зробити тому, що торговельні банки і надалі купуватимуть стейтові та міські позичкові бонди. Але голова цієї спільної Конгресової Комісії конгресмен демократ із Тексасу Врайт Петмен заявив, що така позичкова політика може стати великим тягарем для населення, коли будуть заважкі відсотки від цих позичок. Відсоткки від стейтових і міських бондів є звільнені від оподаткування.

Дітройт, Міш.

ФРАНКОВІ РОКОВИНИ

Неділя, 11 грудня 1966 р., година 3-тя по полудні. Велика заля Авдиторії Форда виповнена публікою. Багато молоді. З першого ряду крісел підводиться постать Марусі Бек. Виходить на сцену. Говорить з пам'яті. Чарує публіку своїм голосом і змістом доповіді. Змальовує Івана Франка як поета, журналіста, ученого, політика і невпинного борця за кращу долю нашого селянства. Гучні оплески.

На сцені гурт учнів і членів українських шкіл і членів студентських та молодіжних організацій в числі 16. З гурту виступають вони вперед по одному, по двоє і гурток і деклямують вірші Франка. Всіх віршів 13. Ця програмова точка триває більше як півгодини. Закінчує її Василь Колосюк промовою Івана Франка, виголошеною на святі у Львові 1898 року з нагоди 25-ліття його творчости.

На сцену в товаристві Марусі Бек виходить донька Івана Франка, Анна Ключко, яка прибула на урочистість з Торонта. Її представляє голова Франківсвького Комітету, ред. М. Бажанський. Дівчата під оплески авдиторії вручають їй китицю квітів.

Другу частину урочистости започатковує ансамбль бандуристів Української Православної Ліги Молоді в Дітройті відспіванням пісень до слів Франка: „Розвійтеся з вітром" і „Зелений явір". Диригує Євген Цюра.

Люба Жук, піяністка з Монтреалю, виконує „Канон Л. Ревуцького, „Баркаролю" М. Лисенка і „Дві прелюдії" М. Фоменка.

Марта Кокольська, сопрано з Ню Йорку про фортепіяновому супроводі Ольги Дубрівної-Соловій відспівує чотири пісні до слів Франка: „Хоч ти не будеш квіткою цвісти", „Чому не сняться ніколи", „Чого являєшся мені" і „Не забудь юних днів".

Чоловічий хор „Трембіта" під керівництвом Я. Филипова співає дві пісні: „Вічний революціонер" і „Місяцю князю". Мішаний хор „Трембіта" під керівництвом д-ра Б. Кузьбиди виконує кантату „Єднаймося" і закінчує урочистість піснею „Не пора".

В понеділок, 12 грудня о годині 7 вечора відбулася в залі Укр.-Амер. Осередку зустріч Анни Ключко з жінками. Зустріч підготовили Відділи СУА з „Просвітою", а керувала нею Дарія Бойчук. Анна Ключко подала характеристику батька і аналізу його творів. Проф. П. Гайда привітав гостю від імени Франківського Комітету і поділився з приявними своїми враженнями з побуту Івана Франка в селі Проняттин біля Тернополя 1898 р., де він промовляв на вічу, та в Тернополі 1913 р., де він у „Міщанському Братстві" читав свого „Мойсея".

Франц з Липська

Ню Йорк, Н. Й.

ЯЛИНКА СУА

22 січня 83-ій відділ СУА влаштує для дітей Ялинку в Українському Народному Домі, о 2-ій годині по полудні. Ціллю імпрези є представити при помочі співу, декляації, інсценізації та співу Різдв'яні звичаї.

В змеханізованій, комерційній дійсності не можемо собі позволити на легковажний підхід до задержання наших традицій. Ню Йорк — інтернаціональний центр, де без труду можна позбутися своєї особливости. Що правда, під час різдв'яного сезону барвисті ялинки, пузаті Санта Клоси і колядки з плит торкаються кожного, а все воно нам не рідне. Для дітей наших це нормальні виовища, вони серед них виросли. Оповідання про село, солом'яні стріхи — присипані снігом, про колядників з зіркою — лишаються тільки гарним оповіданням. Мусимо святі нам традиції вплести в модерну дійсність, так, щоб вони стали для дітей природними.

Цьогорічна Ялинка буде другa, яку влаштує 83-ій Відділ СУА. Минулого року Ялинка була надзвичайно успішна, то цим разом влаштовується у великій залі Українського Народного Дому. В програмі буде похід з Різдв'яною звіздою, в якім візьмуть участь усі присутні діти. Буде сценка „Блискучий дар" у виконанні маленьких артистів, коляди, та гри й несподіванки. Також в плані є вишивані сорочки чи суконочки для малих гостей. Членки Відділу приготовлять буфет та створять привітну атмосферу для діточок та їхніх родичів.

83-тій Відділ хоче передати дух українства нашим малятам. Під час свого існування Відділ уже не раз виявив свою працю в різних ділянках. До успіху Відділу належать діточі світлички, виховні семінари та Український ярмарок. Ялинка буде ще одним прикладом серйозної та корисної праці Відділу.

Марта Бачинська

Гартфорд, Конн.

У ПОШАНІ ДО МИТРОПОЛИТА КИР АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

Об'єднання Жінок при місцевому Відділі ООЧСУ своїми скромними силами 11-го грудня 1966 р. у залі Української Католицької школи при церкві святого Михаїла, вшанувало пам'ять одного з найбільших синів Української Католицької Церкви — Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького.

По другій Службі Божій українські громадяни міста Гартфорду — заповнили всі місця шкільної залі.

Глядачам подобалася гарна декорація сцени, заще подяка належиться панам Шевчукові та Грунтовському.

Свято відкрила голова Об'єднання Жінок пані Марія Нестерук, а діти із СУМА, Пласту та української школи під керівництвом пані К. Телі зложили живі квіти у підніжжя портрету Владики. Опісля слідувала однохвилинна мовчанка. Слідуючою точкою програми була доповідь, що її виголосила пані Іванна Гілевич — містоголова осередку. Слухачі були захоплені доповіддю, в котрій пані Гілевич розказала про діяльність Митрополита для Української Католицької Церкви і українського народу.

Після доповіді панна Мирося Шагай із чуттям віддеклямувала вірш під заголовком: „Великому Митрополитові".

Свято закінчено співом українського національного гимну.

О. К.

Міннеаполіс, Міннесота

РОКОВИНИ 22-ГО СІЧНЯ

Управа Відділу УККА в Міннесоті розгорнула широку акцію для урочистого відзначення цьогорічного Свята Державности України.

22-го січня в усіх місцевих українських церквах будуть відправлені Богослуження в наміренні українського народу. Того ж самого дня в 4-ій годині по полудні в Бентон Голлі (будинок ІВКА, 1130, Ніколлет аве) в Міннеаполісі відбудеться святочна академія, на якій доповідь виголосить конгресмен Кларк МекҐреґор. По-українськи промовлятиме д-р Є. Міцевич. Під час програми цього Свята мають схвалити протест у формі резолюцій у справі нищення українських культурних надбань в Україні та переслідування діячів культури. Цей протест передадуть Державному Департаментові та Об'єднаним Націям. Зробить це один із наших сенаторів.

21-го січня від години 11-ої ранку до 6-ої вечора в залі української католицької школи при церкві св. Константина в Міннеаполісі заходами місцевої станиці Союзу Українських Ветеранів відкриють виставку історичних матеріялів про визвольні змагання в 1918-20 рр. під керівництвом ген. Філоновича.

Губернатор стейту Міннесоти та посадники обох міст підпишуть проклямації про проголошення Дня Української Державности в присутності українських делегацій.

Управа Відділу УККА видала пресове повідомлення для місцевої преси, телевізійних та радієвих станцій, як також для визначних громадських діячів в справі цих святкувань.

Управа Відділу УККА звертається до всієї української громади в Міннесоті з проханням докласти всіх зусиль, щоб цьогорічну річницю Державности України відзначити імпозантно.

Управа Відділу УККА в Міннесоті

Ню Бритен, Конн.

В РОКОВИНИ 22-ГО СІЧНЯ

Українська громада приготовляється до величавого відсвяткування 49-ої річниці проголошення незалежности Української Держави 22-го січня 1918 р. Старанням Комітету, до якого входять обидві наші парафії, Українська Православна і Українська Католицька, при помочі організацій і хорів, приготовляється добірну програму.

Виступатимуть: квартет українських бандуристів з Ню Джерзі, англійський жіночий хор „Квітка Гірського Лавра" з Гартфорду, Конн., славнозвісна група танцюристів „Веселка" з Ню Гейвен, Конн. під проводом п. В. Гіни та злучені хори Української Православної і Католицької Церков, під диригентурою п. Т. Хоптяка.

Передові люди з стейтового і міського урядів, як і члени екзекутиви Українського Конгресового Комітету запрошені до участи. Чистий прибуток признаючний на підтримку Українського Конгресового Комітету.

Концерт відбудеться в авдиторії ЦКС Коледжу в Ню Бритені в год. 4-ій по полудні.

о. Н. К.

75-ліття Сестер Служебниць ПДМ в Торонті

В наступному 1967 році припадає 75-ліття існування Чину монахинь - Сестер Служебниць Пресвятої Діви Марії. Для відзначення цієї важливої події в житті українців Канади, вибрано окремий Ювілейний Комітет, який займається підготовкою і складенням програми Ювілейних Святкувань. Перші наради в цій справі відбулися 31-го серпня в Домі Сестер Служебниць при Остин Тересс у Торонті і на них вибрано до Ювілейного Комітету наступних осіб: Галина Купшета — голова, Наталка Росоха — секретар, члени: Д. Дублянидця, О. Паар, Н. Мацієвська, В. Макаревич і М. Комплак.

На цих нарадах вирішено, що Ювілейні Сяткування відбудуться 19,20 і 21-го травня 1967 р. в залі Центральної Технічної Школи при вулицях Липинкат і Гарборд у Торонті. В концертовій частині візьмуть участь: Мішаний хор під дир. сестри Ювіналії, Симфонічна оркестра Музичного Інституту ім. Миколи Лисенка під дир. проф. Івана Козалева, Хор Дитячої Академії з Анкастеру та Балет Наталии Павличенко - Букан, та інші.

Підготовка до святкувань йде повною парою! Закликається охочих співаків - хористів, як теж всіх інших, що бажають взяти участь у програмі, зголошуватися до Галини Купшети: 534-7864.

Українські установи та організації в Торонті просяться в тому часі не влаштовувати своїх імпрез, щоб ми всі гідно і величаво відзначили 75-ліття Сестер Служебниць, які багато зробили для добра українських дітей і молоді по цілій Канаді!

Наталка Росоха

Маямі, Флорида

РІЗДВЯНИЙ ВЕЧІР

18 грудня 1966 р. членки Відділу ч. 17, ім. О. Теліги разом з родинами й гостями зібралися в Українськім Американськім Клюбі, щоб пригадати різдвяні звичаї в Україні.

В святочно прибраній залі, після традиційної вечері, смачно приготованої нашими членками під проводом енергійної голови нашого Відділу, пані Рій, відбулася вистава „Різдв'яні спогади й вертеп" укладена пані О. Подубинською, яка використала вірш Б. Лепкого „Різдв'яний вечір", народні коляди й матеріяли про Вертеп. Перед глядачами перейшла сценка спогадів про те, як відбувалися Різдв'яні Св'ята в Україні.

Її відограли пані Ева Бойчук і пані Соня Микитка, дівчинка — Деонісія Подубинська і хлопчик — Теодор Подубинський. В мирне грою дівчинка деклямувала „Молитву", хлопчик — „Я маленький козак"!

Під час розповіді „бабусі" — пані Єви Бойчук, як народилось „Боже Дитятко", відбувається II акт „Вертепу".

Дух України — пані А. Наконечна, Ангели — Євгенія Ковальчик і Івадка Подубинська; пастушки Василь, Теодор і Ніна Подубинські; дівчатка — українки: панки Пеппер; Мати Божа Марія — М. Венґльовська; Йосип — п. Крук; молодиці — українки: Л. Візняк; Соня Микитка; А. Рій; М. Ждан; А. Богданович.

Сценка була укладена гарно, всі учасники добре підготували свої ролі, відповідно були одягнені. Дія була переплетена віршованими виступами зі співочими переважно колядкового характеру. На закінчення п'єси учасники заспівали колядки „Бог Предвічний", „У всьому світі стала новина" й інші, до колядування приєдналися всі присутні.

На закінчення програми привітала голова Відділу пані А. Рій присутніх учасників і гостей „Різдв'яного вечора", побажала їм від Відділу ч. 17, ім. О. Теліги Веселих Свят, подякувала всім членам, що працювали і допомогли зробити цей вечір приємним і успішним: всім, що допомагали в кухні і всім артисткам.

Подякувала ініціяторці реферату пані О. Подубинській за добре укладену й підготовлену сценку і спеціяльно за те, що в ній брали участь діти й молодь.

Л. Візняк

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

Українці взяли участь у з'їзді Американського Назвознавчого Товариства

Ню Йорк. (Володимир Жила) — 29-го й 30-го грудня 1966 р. відбувався тут, в рамцях американських наукових з'їздів, чотирнадцятий річний з'їзд Американського Назвознавчого Товариства. Першого дня вечером члени Товариства мали традиційну вечерю, на якій проказав молитву по-українськи проф. Манітобського університету д-р Ярослав Рудницький. Після вечері виступив з доповіддю президент цього Товариства д-р Френсиз Утлі, який дав огляд американських місцевих назв. Доповідь його була цікава й внесла багато нового синтетичного матеріялу в ділянку місцевого назвознавства.

30-го грудня в залях Пенсилвенія і Корнел Статлер Гілтон Готелю відбувся сам з'їзд, на якому прочитано 17 доповідей, переведено цінну дискусію круглого стола на тему студій місцевих назв та обширно розглянуто біжучі справи Товариства. З українців в цьому з'їзді взяли участь: д-р Яр. Рудницький, д-р Іван П. Паульс (Сидорук), д-р Василь Лев, д-р Іраїда Тарнавецька й проф. Володимир Жила. Професор Рудницький прочитав доповідь на тему, „Назви слов'янських народів", в якій подав обширний огляд цих назв, вказав на джерела їх походження та на стадії формування. Проф. Паульс з Синсинатського університету говорив на тему „Батюшка — цар — це не малий батько цар". Проф. Вол. Жила з Тексас Технолоджікел Коледж прочитав доповідь на тему „Франківські студії в ділянці ономастики". Ця доповідь була присвячена 50-тим роковинам від смерти Франка. В ній доповідач детально обговорив франківські ономастичні студії, які на думку вчених залишилися тривким вкладом в скарбницю пізнання особових і місцевих назв не тільки в українському назвознавстві, але також і в слов'янському.

15 українців з ЗДА й Канади є членами Американського Назвознавчого Товариства, на якого річних з'їздах, почавши від його заснування в 1951 році, кожного року є доповіді на українські назвознавчі теми. Журнал цього Товариства „Неймс" майже в кожному числі друкує статті й огляди українців і багато місця на своїх сторінках присвячує питанням українського назвознавства.

Президентом Американського Назвознавчого Товариства на 1967 рік обрано під час з'їзду п. Кларенса Л. Барнгарта.

ЩЕ ПРО КИЇВСЬКІ МОНЕТИ

Тут додаю дещо до статті „Свободи" ч. 212 з 15-го листопада м. р. під заголовком „Київські монети"

Перші монети в Україні появилися на Кримі в 4-му стол. дохристіянської ери. Були то монети грецьких міст Пантікапей, Олвія й інших. Ці міста заснували виходці міста Мілету, в Малій Азії, і тому ті монети нагадують монети грецькі, з грецькими написами і зображеннями.

Скити, що жили тоді в полудневій Україні, почали чеканити свої монети на взір грецький з написами на них грецькими літерами.

Київські монети появилися досить пізно, бо щойно при кінці 10 віку нашої ери, це є по прийнятті християнства за кн. Володимира Великого. Їх чеканили на взір візантійських монет того часу, це значить за імператорів Василія і Констянтина, братів жінки Володимира — Анни. Вони появилися в дуже малій кількості і були переважно срібні, дуже мало було золотих, а ще менше мідяних. Тому число київських монет, що збереглися, не є більше 200.

На монетах зображені кн. Володимир, кн. Ярослав і кн. Всеволод київський. Написи на монетах є: „Владимир на столі, а се єго серебро", „Ярослав на столі, а се єго серебро" ітд. Кн. Володимир сидить на престолі, золота корона на голові зі звисаючими шнурами перел по обох сторонах голови, в правій руці він тримає скиптр, подібно як це мали візантійські імператори. Чеканенням монет хотів, мабуть, кн. Володимир надати собі і Київській Русі візантійського блиску по посвоячені з візантійським двором в Константинополі. Отже чеканення монет мало і політичне значення. Відомо, що в Україні перед Володимиром і по нім уживано в торгівлі арабських срібних монет, так званих „діргем", монет західньо-европейських золотих й срібних, і кун та київських і новгородських гривень.

Щойно нахідка більшої кількости київських монет коло міста Ніжина 1852 року виявила, що це монети кн. Володимира.

Найдена срібна монета кн. Воломира є важним документом державности Київської Русі і таким доказом не може почванитися совєтська Росія.

Стертя монети направо від портрету кн. Володимира треба пояснити тим, що монети дуже цінили і їх власники, щоб їх не ушкодити і тим самим не обезцінити, дотикалися їх тільки в певних місцях то є таких, де не було портрету князя. Монети закопувано в землю для збереження під час війни чи татарського лихоліття, і там вони збереглися.

Київські монети перестали чеканити в часі міжусобиць київських князів за престіл в Києві, головно наслідком нападів азійських ночовиків, і тому не находимо їх в Західній Україні.

Д-р Теодор Мацьків
Честерленд, Огайо

У зв'язку з цією цікавою статтею, як і названою в ній кількістю відомих наших княжих монет (200 штук), хочу додати наступне:

Восени 1937 р. у місті Любечі на Чернігівщині, відомому з українських літописів, учні середньої школи випадково відкопали поблизу так званого „Мазепиного замку" — велетенської, кимось насипаної гори, з рештками ніш-ям для гармат — горщик середнього розміру, наповнений майже по-вінця старовинними срібними монетами. Більшість тих монет, малого розміру, мали арабські або перські написи, але приблизно одна третя частина — це були монети якогось київського князя, з написом, зрозумілим для в той час 16-річного учня. Монети, досить великі, приблизно, як американський „кводр", були неправильної круглуватої форми, чистого білого срібла. Кілька з них помандрували між учнями, і впродовж одного дня я був власником однієї монети, але з усього напису пам'ять зберегла лише слово „србро", чи „серебро". Увечорі представник НКВД з'явився в нашому домі і, забравши ту монету, випитував мене, чи знаю, хто їх ще має? Зляканий, я признався, у кого купив ту монету за 50 копійок, і в того учня НКВД забрало ще дві чи три княжі монети. Як сказав наш учитель історії (згодом заарештований і вивезений невідомо куди), всю ту історичну знахідку „було заарештовано", і про неї боялись навіть вголос говорити.

Таким чином, можна твердити, що київських княжих монет з тризубом, портретом якогось князя і слов'янськими написами, збереглось значно більше, ніж 200 штук. Але знахідка напевно була вивезена в Москву, де, можливо, й перетоплена в старшобратському казані, щоб не було документів української державности ще на зорі нашої історії.

Л. Полтава

КОНҐРЕС ЗДА Й УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

о годині 6-ій вечером в Українській Централі при 240 Говп Евню Урочиста Академія. Святочну промову виголосить член Української Центральної Ради проф. д-р Яків Зозуля.

ЮТИКА, Ню Йорк

Дня 20-го січня ц. р. мейор Ютики Френк Делено підпише проклямацію і проголосить „Український День", а в дні 22-го січня ц. р. доручить вивісити український прапор над Сити - Голом. Свято Української Державности буде відзначене урочистою Академією, що відбудеться в суботу, 28-го січня ц. р. Святочну програму виголосить генерал Павло Шандрук. Він також удекорує ветеранів Українського Війська відзнаками.

ОБОРН, Ню Йорк

В дні 20-го січня ц. р. мейор міста підпише проклямацію „Українського Дня" і доручить вивісити на ратуші міста український прапор. Відзначення 22-го січня відбудеться одногодинною програмою на радіостанції Даблю Ем Ві О.

ФЛІНТ, Миш.

Святочна Академія відбудеться 22-го січня в залі Українського Народного Дому при вулиці 3321 Вест Пасадена Евню.

БІСМАРК, БЕЛФУТ І ВИЛТОН, Н. Д.

Губернатор Північної Дакоти проголосить 22-го січня 1967 Днем Української Незалежности. Того ж дня в українських церквах у Белфуті і Вилтоні будуть відправлені Служби Божі в намірені українського народу. Д-р Антін Жуковський приготовляє спеціяльні півгодинні радіопрограми, що їх передадуть три радіостанції: у Бісмарку, Дікенсоні і Міноті.

Північній В'єтнам промовчує пропозицію Південного В'єтнаму щодо 7-денного перемир'я

Сайґон. — Північно-в'єтнамське радіо подало, що Південний В'єтнам не прийняв пропозиції т. зв. Національного Фронту Визволення, себто в'єтконґу, щодо поширення 4-денного перемир'я на буддистський Новий Рік в першій половині лютого до 7-ох днів. Це не відповідає правді, бо Південний В'єтнам не відкинув тієї пропозиції, а запропонував Північному В'єтнамові перевести в цій справі переговори, бо Південно-в'єтнамський уряд не визнає названого вгорі Фронту Визволення, який є політичною верхівкою комуністичних терористів-партизанів. Тому не відомо ще чи те нове перемир'я, яке починається 8 лютого, триватиме тільки до 12-го чи до 15-го лютого. З актуальних воєнних подій у Південному В'єтнамі найважливіша та, що американські літаки вдруге за всю В'єтнамську війну скинули на густу джунґлю за 30 миль на північний схід від Сайґону запальні бомби, які спричинили великі пожежі на просторі 28 кв. миль.

Західня Німеччина запевняє СССР і сателітів про щире бажання співпраці

Бонн. — Канцлер Західньої Німеччини Курт Кізінґер виголосив у середу ц. м. у „бундестаґу", себто в нижчій палаті парляменту, промову, в якій звітував про свою минулотижневу візиту в Парижі, поклавши головний натиск на порозуміння з де Голлем, щоб узгіднювати політику Франції і Західньої Німеччини супроти Совєтського Союзу та його европейських комуністичних сателітів. Кізенґер, адресуючи свої слова очевидячки на адресу Москви та сателітів, запевняв, що в теперішній Західній Німеччині нема ніяких „реваншистських" тенденцій та що вона рішена вести тільки „політику миру й відпруження задля щасливого майбутнього Европи". Уряд Кізінгера старається поправити головно торговельні, але й дипломатичні взаємини з Мадярщиною, Румунією, Польщею і Чехословаччиною та переговорювати з Східньою Німеччиною в практичних справах, не визнаючи надалі „суверенности" Східньої Німеччини.

СКІЛЬКИ БУЛО НАСЕЛЕННЯ РУСІ?

Заявляючи, що „коли б не було війни, то нас у 1945 р. було б 199 мільйонів осіб" у Совєтському Союзі, листок „Голос Родіни" з Москви, з кінця грудня 1966 р., повідомляє про кількість населення в давноминулі часи. Лише на території Київської Руси, себто на зорі української державности, „у 10-му сторіччі населення Київської Руси становило близько 5 мільйонів жителів". А далі: „По всій же нашій країні в її сучасних кордонах жило тоді приблизно 8 млн. осіб". Звідки взято такий перепис, не відомо.

ЗАКЛИК

(Закінчення зі стор 1-ої)

різними засобами, від нищення національної культурної творчости до фізичного народовбивства включно. Одним з таких засобів спроби ламання українського національного духа є теперішнє московщення і дбайливо підготовлюване гучне святкування ворожої перемоги, — 50-ті роковини здобуття влади у властивій Росії 7-го листопада 1917 року. З цієї нагоди Москва видає і ще буде публікувати масу книг і летючок, щоб сфальшувати цілковито історію України в добі її реальної суверенности в 1918-1920 роках. З тією метою ворог публікує свою фальшивку не лише в українській, але й у чужих мовах, зокрема в англійській мові, щоби вільний світ не давав моральної і політичної підтримки українській визвольній боротьбі.

Українська організована Громадо!

Український Конґресовий Комітет Америки, як центральне представництво усіх творчих організацій національного характеру, звертається тепер до всіх Українців на терені ЗДА з оцим закликом при нагоді підготови і пізнішого проведення світлого ювілею 50-річчя Великої Української Національної Революції, завершеної 50 років тому відбудовою суверенної соборної державности:

— Вже при нагоді теперішнього відзначення Роковин 22-го січня цього року особливо масово і рішуче протестуйте проти сучасного походу московщення, нищення української культурої творчости, політики масового заслання молоді і арештів, що їх стосує окупаційна влада в Україні.

— Підготовляйте у всіх осередках, зокрема у Відділах УККА, відзначення 50-річчя відновленої української суверенної соборної державности; Централя УККА пришле у свій час проєкт програми цих відзначень і найконечніші друковані матеріяли.

— Підтримайте своїми щедрими пожертвами Фонд Публікації Історії Великої Української Національної Революції і Відновлення Суверенної Соборної Української Держави. Збіркою пожертв на цей Фонд повинні зайнятися Відділи УККА, а де їх нема, окремі місцеві комітети.

Ми повинні в гідний спосіб відсвяткувати цей ювілей для того: щоб вшанувати труд, боротьбу і криваві жертви наших предків, які вони принесли в змаганні досягнути віднову Української Держави; щоб новому поколінню дати світлий образ країни їхніх батьків, дідів і прадідів і тим способом не лише утримати, але й розвинути духово вищу національно-культурну субстанцію українства в ЗДА; щоб показати загальному американському суспільству і зокрема його провідній верстві рівноцінність української нації в спільноті вільних культурних націй світу та щоб при нагоді цього ювілею ближче і правдиво поінформувати про Україну і її прагнення до відзискання своєї державної суверенности.

Особливо є важлива справа публікації повної історії України від 1900-тих років до відновлення своєї державности та історія дальшої її боротьби за відзискання своєї суверенности, втраченої в листопаді 1920 року; саме цю добу найбільше фальшує комуністична Москва всіми засобами для баламучення світової опінії про українську справу. Про цю публікацію ще буде окремий комунікат з ближчими даними.

Централя УККА зробить у справі публікації для поширення правди про світлу добу новітньої української історії все конечне. Проте, необхідна також відповідна праця в тім напрямку в окремих містах. Відділи УККА повинні всюди старатися нав'язати найтісніший контакт з місцевими загальними американськими громадськими і політичними чинниками та здобувати серед них підтримку для наших завдань.

ЕКЗЕКУТИВА
Українського Конґресового Комітету Америки

ПОДЯКА

Після довгої недуги дня 23-го листопада 1966 року відійшов від нас наш Найдорожчий БАТЬКО І ДІДУНЬО

інж. ОЛЕКСАНДЕР ГЛАДИШОВСЬКИЙ

Складаємо щиру подяку Родині, всім Приятелям і Знайомим, що висловили своє співчуття та піддержали нас в цей тяжкий момент.

Дякуємо Всечеснійшому Отцеві Л. Гузареві, Пароховi Керґонксону, Н. Й. за відвідини Покійного в шпиталі, уділення Найсвятіших Тайн та відправлення похоронних обрядів.

Спеціяльно дякуємо о. Л. Ліщинському, кузинові Покійного за його участь в похоронних відправах.

Рівнож щиро дякуємо о. Кекішові та о. Рабійові, приятелям Покійного за співучасть у відправах.

Дякуємо за прощальні слова під час Панахид: д-рові Я. Падохові від Товариства „Лемківщина", інж. І. Рублеві від бувшого Товариства „Обнова" у Львові, інспекторові І. Василишинові від Відділу „Самопоміч" Ню Йорк, інж. Заяцеві від Товариства Українських Інженерів, Ню Йорк, д-рові І. Козакові від ОбВУА, директорові Шепаровичеві від Українських Кооператорів.

Щиро дякуємо прем.-міністрові Ю. Ревасві від Головної Управи „Самопоміч" за прощальні слова над могилою.

Дякуємо щиро за надіслання вінків і квітів від Українських Товариств і Приятелів.

За молитви і Служби Божі за нашого Покійного Батька та за зложення датків на наукові і добровільні цілі — щиро дякуємо.

Зворушливими для нас були листи та телеграми від численних Приятелів, які висловили стільки пошани та любови для Покійного.

Всій Родині, Приятелям та Знайомим дякуємо за участь в похоронних відправах і віддання Покійному останньої прислуги.

Доньки з родинами:
ОЛЬГА САВЧУК
НАДЯ ШМІГЕЛЬ

Подяка

Почуваємось до обов'язку зложити нашу щиросердечну подяку Хорові церкви св. Ів. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., нашим Рідним, Приятелям і Знайомим, що в дні 8-го січня ц.р. відзначили спеціяльним бенкетом 25-літню річницю нашого подружжя.

Дякуємо Всім за щирі привітання та надіслання ґратуляційних депеш.

Хай ласкавий Господь винагородить Ваші труди.

ЮЛІЯ та МИХАЙЛО ДОБОШ

Нюарк, січень, 1967 р.

Men Wanted
MACHINIST
Machine builder, and machine maintenance. Apprentice acceptable.
Finkel Outdoor Products
141 Lanza Avenue 772-7700 Garfield, N.J.
MR. GRENELL

Праця
HELP WANTED MALE

1) ПОТРІБНО
ПРАЦІВНИКА
ДО М'ЯСАРСЬКОЇ РОБІТНІ
2) ТАКОЖ
ПРОДАВЦЯ
ДО СКЛЕПУ
зі знанням анг. мови. Охочих можемо навчити, стала праця.
Голоситись:
KUROWYCKY & SON
MEAT PRODUCT
128 1st Ave. New York City
(між 7 і 8 вул.)

ПОТРІБНІ МУЖЧИНИ
Загальна фабрична поміч. Повний час або на кілька годин. Постійна праця, добра платня, всі бенефіти. Голоситись тільки особисто.
20 Chestnut Street
Garfield, N.J.

МОЛОДИЙ ЧОЛОВІК (1)
Легка праця. Зараз до зайняття. Присмні умовини праці. Бенефіти. 40 год. тижнево + овертайми. Голоситись особисто до
WEST PAK
475 Alfred Avenue
Teaneck, N.J.

ПОТРІБНО
до ПАКУВАННЯ
Досвід неконечний. Платні свята й інші бенефіти.
Голоситись:
Standard Chlorine Chemical
1015 Belleville Turnpike
Kearny, N.J.

MAINTENANCE MAN
with complete electrical background, with knowledge of mechanics, working on electronic equipment. Steady job. Good working conditions. Call all week.
1200 Grove Street
Irvington, N.J. 201 371-7902

AUTO BODY METAL MAN or PAINTER
Добра платня, постійна праця, приємні умовини. Телеф. цілий тиждень.
Mobius Auto-Body Co.
545 River Dr., E. Paterson, N.J.
Тел. Mr. Bauley — 201 796-5306

МЕХАНІК
Нуло досвід, платня за згодою. Голоситись:
Rapid Distributing Co.
330 Manhattan Avenue
Jersey City, N.J.

МЕХАНІК
ВАНТАЖНИХ АВТ
Досвід — платня за згодою.
Голоситись:
Rapid Distributing Co.
330 Manhattan Avenue
Jersey City, N.J.

MILLING MACHINE AND LATHE HAND
Full or part time.
Days. — Excellent opportunity.
(201) 864-8032

ІНСПЕКТОР
— до зростаючої поступової фірми; потрібно людини з різними здібностями, до машинової праці та самостійної роботи set ups. Доскональа нагода, висока платня + бенефіти. Голоситись до
B & H Instrument Co.
17 Brooklyn Avenue
Massapequa, L.I.
516 798-3358, Mond. thru Sat.

Праця
HELP WANTED MALE

PRESS BRAKE OPERATORS
Sheet metal & Compition.
Apply in person.
Curtis Partition
590 Belville Turnpike
Kearny, New Jersey

SPRAYERS — BUFFERS & HAND FINISHERS
Mannequins forms. Fiberglas. Good pay. Steady. Nice working conditions. Apply all week.
AR—TEE Creations
320 Driggs Avenue
Brooklyn, N.Y. 389-6680

CARPENTERS and ASSEMBLERS. FINISHERS.
Upholsters. Casket Trimmers (Bare). Good pay. Steady, vacations with pay, also pension.
Ocean Casket Co.
17 Thames St., Brooklyn, N.Y.
HY 7-0770

PRESS OPERATORS
до друкування коверт, доскон. почат. платня, добрі умовини праці, бенефіти, 40 год. тижнево, околиця Ньюарку, також потрібно машинових оперейторів, Тел.: (201) 484-5300
Mr. Gardner.

Machine Shop
MACHINE OPERATORS
No experience neccesary. Will train in varied machine shop and sheet metal operations.
LATHE OPERATOR
Day shift. Set-up and operate Hardinge Chucker type lathes on close tolerance parts. Liberal benefits.
RO 9-5000, Ext. 1310
PLEASANTVILLE INSTRUMENT CORP.
270 Marble Avenue
Pleasantville, N.Y.
An equal opportunity employer

TOOL & DIE MAKERS
Машиніст і помічники машиністів. Добра платня, приємні умовини праці, мусять говорити по-анг, тел. цілий тиждень.
Wythe Tool & Machine Co.
75 Wythe Ave. Brooklyn, N.Y.
(North 11th St.) 388-6037

ПОМІЧНИК ПЕКАРЯ
Побажані з досвідом при хлібі і булках. Відділ спродажу багатьох супермаркетів. Також потрібно до вишкічування, прибирання торгів, тісточок і т. д. Приємні умовини праці. Голоситись особисто.
Mr. Oussaty
Summit Bakery
185 Broad Street
Summit, New Jersey

MECHANIC
WITH KNOWLEDGE OF WELDING.
EXPERIENCE ON TRUCK BODIES.
Call (914) HA 9-5321

Праця
HELP WANTED FEMALE

Потрібні досвідчені
ОПЕРЕЙТОРКИ
на машинах Zig Zag. Досконала платня, постійна праця, приємні умовини.
Femina Foundations
309 51st Street
West N. Y., N.J.

Потрібні
ОПЕРЕЙТОРКИ
досвідчені при Singer машинах до шиття. Добра платня, постійна праця, приємні умовини праці.
Biltrite Sportwear
23 Campain Road
Manville, N.J.

Праця
HELP WANTED FEMALE

ПОТРІБНІ ЖІНКИ
Загальна фабрична поміч. Повний час або на кілька годин. Постійна праця, добра платня, всі бенефіти. Голоситись тільки особисто.
20 Chestnut Street
Garfield, N.J.

HAIR STYLIST & MANIC
All around operator
Friday & Sat's only
Town & Country Stylist
Call Mr. Rick — 745-9184
Brooklyn, N.Y.

ОПЕРЕЙТОРКИ
Машин до шиття. Досвід при дитячих плащиках. Праця на штуки. Голоситись особисто.
Eastside Sportswear
201 Godwin Ave., 2nd Fl.
Paterson, N.J. 201 684-1440

ОПЕРЕЙТОРКИ
Досвід при жіночих штанах. Висока платня, платні свята і вакації. Голоситись особисто по 9-ій ранку.
Parisi Sportswear
154 So. Orange Avenue
Newark, N.J.

САМІТНІЙ МУЖЧИНА
пошукує господині дому, самітньої або бездітної вдови, від 56 до 62 роки, православної українки, платня після умови. Зголоситись листовно.
Semen Mazur
4489 Dubois Street
Detroit, Mich. 84207

БЮРОВІ РОБІТНИЦІ
Праця в бюрі, поазбучне складання (filing) і т. д. Добра платня, постійна праця, приємні умовини праці, в Linden або околиці. Побажані від 9-5 по пол.
Discount Land
107 W. Edgar Rd.
Linden, N.J. 201 925-2677

ОПЕРЕЙТОРКИ
Досвідчені при дитячих плащах, секційна праця на час. Постійна праця, приємні умовини праці.
Jamie Boy Inc.
1300 E. Elizabeth Avenue
Linden, N.J. (201) WA 5-2626

HOUSEKEEPER
Mature woman. Sleep in. Permanent. Pleasent atmosphere. Care for 1 school age boy. Working parents. Be a part of the family. Salary open.
Call from 3 P.M.
762-0880, N. Y.

ПОТРІБНО
ОПЕРЕЙТОРОК
при жіночих плащах. Секційна праця, постійна, приємні умовини. Також до вставлювання підшивки.
Тел.: (201) HE 4-9881

ОПЕРЕЙТОРКИ
Досвід при жіночих плащах. Секційна праця у всіх ділянках. Постійна праця, добрі умовини праці. Голоситись цілий тиждень.
A.B.D.
57 Brookway Avenue
Englewood, N.J. 201 567-7355

ЖІНКИ – МОЛОДІ
до монтування і пакування в лінії. Приємні умовини праці. Ясна, чиста і простора фабрика. Перед полуднем і по пол. перерви праці. Бенефіти життевого забезпечення. 40 год. тижн. праці, овертайми. Вже можна обняти працю. Голоситись особисто
WESTPAK
475 Alfred Avenue
TEANECK, NEW JERSEY

Праця
MALE & FEMALE

Пропонуємо дуже цікаву, багатогранну постійну роботу для
ПРОФЕСІЙНОГО ЖУРНАЛІСТА
Висока освіта — обов'язкова. Потрібне також бездоганне знання української мови та задовільне знання англійської. Важано, щоб аплікант добре орієнтувався в актуальних політичних, освітніх та економічних проблемах Радянської України. Постійне місце праці в центрі Ню Йорку. Просимо послати нам коротке зведення-резюме, яке включало б біографічні дані, докладні інформації про попередні посади, підсумок журналістичного досвіду та приблизну висоту попередніх платень. Просимо адресувати листи на поштову скриньку Box M.F. Room 714
521 Fifth Avenue
New York, N.Y. 10017

X RAY TECHNICIAN
Licensed. Hours 8-4 P.M.
5 days. Starting $90.00.
Mr. Watson — AU 1-4100

До винайму

ДО ВИНАЙМУ
6 кімн. мешкання
на 21-ій вулиці
в Ірвінґтоні, Н. Дж.
Тел.: ES 5-7897

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 20-го СІЧНЯ 1967 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Приймання членських вкладок 397-го Відд. УНС в домі ЗУАДК-у при 5020 Олд Йорк Ровд, від год. 7-8:30 вечора. — Управа.

СУБОТА, 21-го СІЧНЯ 1967 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні збори членів 397 Відд. о год. 3-4:30 по пол. в домі Т-ва Укр. Амер. Горожан, 847 Н. Френклін вул. в околиці 24 вул. Приймання чл. вкладок від год. 11-12 дня в домі Кред. Кооп. „Самопоміч", 856 Н. 24 вул. Проситься довгуючих членів вирівняти залеглі вкладки. — І. Скочиляс, гол., М. Нич, секр.

НЕДІЛЯ, 22-го СІЧНЯ 1967 р.

ЮТИКА, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва св. ап. Петра і Павла — 58 Відд. о год. 2 по пол. в церковній залі при 813 Гемілтон вул. На порядку: звіти Управи за 1966 р., Контр. Ком. та делегата з 26 Конвенції УНС, дискусія над звітами та внески для добра Відділу і УНС, вибір Управи на 1967 р., заприсяження нового уряду. Проситься членство обов'язково прибути. Перед зборами можна заплатити свої членські вкладки. — В. Смолинський, гол., І. Я-ко, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, Конн. Місячні збори 370 Відд. УНС відбудуться в церковній залі. Секретар збиратиме вкладки вже від 8:30 рано. Члени, які не вирівняють вкладок, будуть суспендовані тому, що вже більше братської каси немає а секретар не може покривати за спізнених членів вкладки. — В. Гіна, секр.

СУБОТА, 28-го СІЧНЯ 1967 р.

ГАРТФОРД, Конн. Річні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 277 Відд. о год. 6:30 веч. в долішній залі УНДому. На порядку: звіти Управи і Контр. Комісії, вибір Управи на 1967 р., вручення пам'яткового годинника найстаршому членові Відділу, внески і запити. Безпосередньо по зборах відбудуться збори членів Каси Хворих. Проситься членів Відділу прибути на час. — Управа.

НЕДІЛЯ, 29-го СІЧНЯ 1967 р.

ШИКАГО, Ілл. Річні збори Б-ва св. Стефана — 221 Відділ — о год. 1-ій по пол. в Домі Відділів УНС, 841 N. Western Ave. Порядок дня: звіти Управи, Контр. Комісії, дискусія, вибір Управи на 1967 р., внески і запити. Проситься всіх членів обов'язково взяти участь. — П. Куліш, предс., Т. Шпікула, секр.

БАЛТІМОР, Мд. Звичайні загальні збори Т-ва ім. Івана Франка — 337 Відд. о год. 11:30 ранку в домі „Самопомочі" при 239 S. Broadway. Порядок нарад: відкриття, відчитання протоколу з попередніх з. зборів, звіти — Управи і Контр. Комісії, дискусія над звітами, уділення абсолюторії уступаючій Управі, вибір нової Управи, закриття зборів. — Управа.

ШИКАГО, Ілл. Річні загальні збори Б-ва св. Арх. Михаїла — 157 Відд. о год. 4-ій по пол. в залі СУМА при 1923 Вест 51-ій вул. На порядку: звіт Управи і Контр. Комісії та вибір нової Управи, справи організаційні і приєднування членів. Просимо прибути в час на ці збори. — М. Харів, гол., Вол. Матичак, секр.

Real Estate

55 АКРІВ ЗЕМЛІ
Високе положення, потік, 2,000 стіп фронту, ціна $250 за акр. 110 АКРІВ соснового лісу, чудовий краєвид, 4000 стіп фронту, ціна $30,000.
STEPHAN OLEKSIW
P. O. Box 348
KERHONKSON, N.Y.
Новий тел.: 914 626-7692

ДОМИ на ПРОДАЖ
на одну, дві та більше родин в Astoria, Woodside, Jackson Heights, Flushing, Bayside, Whitestone.
ДМИТРО ГОРБАЙ
Телеф.: 357-5400
PENNINGTON AGENCY
192-12 Northern Blvd.
Flushing, New York
Branch Office
286 East 10th Street
New York, N.Y.
Tel.: AL 4-8717

Woodhaven коло парку. 2-род. мур. буд. 5 і 5 кімн., 5 р. старий, $34,000. 6-род., мур., по 4 баксових кімнат, річний дохід $5,000, $28,500. Продається ґросерня, гарантує $4,000 тижневого обороту, $8,500.
RICH-HILL REALTY
86 — 18 Jamaica Avenue
(212) 441-8150
І. МОРОЗ

СПОРТ

СІМКОВИЙ ТУРНІР У ШИКАГО

„Крила" — Хорватський СК 0:0

„Леви" — „Ганза" 1:1

Юнаки „Леви" — „Зелено-Білі" 1:0

Шикаґо, 15-го січня. — В другу неділю сімкового футбольного турніру відбули змагання три українські дружини. У перших змаганнях Першої Дивізії сумівські „Крила" здобули нерішену 0:0 із дружиною хорватів, які змагаються в сімковому турнірі перший рік. „Крила" здобули цісю нерішеною першу точку цьогорічного турніру, але є вигляди, що їм признають перемогу 1:0, тому що хорватська дружина мала на складі нелеґального змагуна і проти цього внесли „Крила" протест. В цих скорих та нечистих змаганнях „Крила" не використали декількох добрих ворітних нагод на 11-ій, 13-ій і 15-ій хвилинах. Опісля воротар „Крил" Фурґаль оборонив кілька небезпечних стрілів.

Юнаки „Левів" пописалися дуже гарно у показових змаганнях із німецькими однолітками „Зелено-Білих". Переможні ворота для „Левів" здобув капітан дружини юнаків Тарас Ліськевич на 6-ій хвилині гри. Юнаки показали глядачам дуже гарну, чисту та багату на комбінації гру. Треба радіти, що росте нова зміна „Левів". Ці гарні змагання суддював Орест Галів.

Перша дружина „Левів" зустріла в других змаганнях Вищої Дивізії німецьку „Ганзу". Як передбачувано, змагання закінчилися нерішеним вислідом 1:1. „Леви" виступили підсилені в обороні Миколою Кратом, але знов не дописала їх лінія нападу, бо не використала кількох добрих нагод. Якщо „Леви" не підсилять свого нападу добрим стрільцем, тоді годі думати їм про здобуття чемпіонату турніру, в якому всі дружини сильні і важко проти них здобувати точки. Ворота для „Левів" здобув Дойле на 5-ій хвилині зустрічі з подачі Ноги. В першій півгрі Нога перестрілив вільне на 2-ій хвилині, але теж „Ганза" перестріляла ворота „Левів" на 9-ій хвилині. Після перерви „Ганза" вирівняла на 12-ій хвилині зі стрілу Кріґера. Дальші акції обох дружин залишилися без зміни висліду, при чому треба відмітити, що Банах оборонив двічі грізні стріли.

Склад „Левів": Банах, Еліяшевський, Крат, Бульба, Дойле, Полюхович, Нога, та в резерві Іваник і Дельґаділльо. Глядачів 2.441.

По двох кругах турнірових гор „Леви" займають друге місце у Вищій Дивізії з точками 3:1 і відношенням воріт 2:1.

Петро Головатий

— о —

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — — МОЛФЕТА ФК 4:1

Петерсон 13 січня. — Другий вечір футбольного сімкового турніру Ліґи Шейфера, що притягнув рекордову (1.500) кількість глядачів, пройшов без більших несподіванок. Клюби з сильніших ліґ, після гарних змагань, здобули очікувані перемоги. Після другої рунди ще тільки „Ч. Січ" і Грецький СК з Ню Йорку не мають втрачених точок. Обидві дружини виявили теж, що мають в своїх складах найкращих „бомбардирів", які стрілили дотепер найбільшу кількість воріт. В складі „Ч. Січі" відзначаються та радують своїх симпатиків брати Володимир і Лев Вільчаки. Особливо поворотець з В'єтнаму Володимир, який за два вечорі стрілив вже 5 ґолів. В цій грі вдоволив симпатиків „Ч. Січі" наш олімпієць Мирон Воробець, якому цим разом припав обов'язок заступити відсутнього воротаря Юркова.

Першу половину зустрічі закінчили січовики високим вислідом — 3:0. Першого ґоля здобув В. Вільчак з подачі Л. Вільчака вже в 2-ій хвилині. В 6-ій хвилині Снилик, який цим разом виступав успішно на позиції правого оборонця, стрілив з вільного другого ґоля для „Ч. Січі". Перед закінченням половини В. Вільчак з подачі Поноса-Шорта здобув 3:0 і свого 5-го ґоля турніру.

В другій півгрі „Ч. Січ" продовжувала ініціятиву, хоч завдяки добрій грі воротаря італійців здобули січовики одного ґоля для „Ч. ром четвертого ґоля для „Ч. Січі" був Шорт, який закінчив швидку акцію Ферейри-Л. Вільчака. При стані 4:0 італійці здобули свого одинокого ґоля коротко перед закінченням гри.

Склад „Ч. Січі": Воробець, Снилик, Ферейра, Понось, В. Вільчак, Шорт, Л. Вільчак.

Інші висліди: Санта Крос-Айріш-Амер. 6:0, Грецький СК Н. Й. — Пассейк СФ 5:0, Рома СК-Петерзон Доверс 3:2, Гобокен ФК — Елізабет Айріш 4:3.

Табеля гор після другої рунди турніру

	точки	ворота
„Ч. Січ"	4:0	8:2
Грецько-Ам. СК	4:0	7:1
Санта Крос СК	3:1	6:0
Рома СК	3:1	3:2
Гобокен ФК	2:2	4:4
Молфета СК	2:2	4:4
Пассейк СФ	2:2	2;6
Еліз. Айріш СК	0:4	4:6
Петерсон Дов.	0:4	2:6
Айріш Ам. ФК	0:4	1:10

В п'ятницю, 20-го січня, год. 7.30 вечора „Ч. Січ" грає перші змагання проти Пассейк СФ. Інші пари: Петерсон Дов. — Елізабет Айріш, Грецький СК — Айріш Амер., Санта Крос — Гобокен ФК і Рома СК — Молфета ФК.

О. Твардовський

Business Opportunity

ҐРОСЕРНЯ і ДЕЛІКАТЕСЕН
На продаж крамниця —
Близько школи і церкви.
VIrginia 3-6362
Richmond Hill, Queens, L.I.

RESTAURANT
A solid business assuring.
An excellent income.
Call for appointment only.
N.Y. (201) 525-9539

Перед появою 2-го тому І.У.К. забезпечіться 1-им томом бо його пізніше може забракнути. Мусимо також знати скільки друкувати 2-го тому.

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

(ДРУГЕ ВИДАННЯ, ДОПОВНЕНЕ ДО 1964 Р.)

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Так виглядає І.У.К. в помешенню. Дійсна величина 10 x 7½ x 1½ цалів.

Вже вийшла з друку (перший том)
(Цілість має два томи)

Видання І.У.К. люксусове, на найкращому папері, тверда обкладинка, оправлена в імітацію шкіри, з золотодруком та целюїдовою охоронною обгорткою, так, як належить українській книзі.

Перший том має розділи: Мітологію, Побут і Письменство. Разом 480 сторінок і 322 ілюстрації. Ціна першого тому $12.00

Замовлення вислати до
КЛЮБУ ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ:
UKRAINIAN BOOK CLUB
L. TYKTOR, Publisher
P.O. Box 3597, B. Winnipeg 4, Man. Canada

(Відтяти, виповнити і вислати)

ДО КЛЮБУ ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ:
Замовляю Історію Української Культури (перший том) в ціні $12.00. Належність пересилаю чеком, моніордером, готівкою в листі. (Коли готівкою то в реджістрованім листі). Книгу прошу вислати на адресу:

І.У.К. продають також усі українські книгарні.

УВАГА! **УВАГА!**

Цього року збільшуємо подарунки українськими книжками на Уродини, Ім'янини, Вінчання, Св. Миколая, Різдво, Новий Рік та інші нагоди.

Придбайте також для себе люксусове видання
ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ
або подаруйте таку цінну книгу своїм дітям, внукам, приятелям або Рідній Школі. Ідім слідами інших культурних народів, англійців, німців, французів і ін. Хай здійсниться клич: У кожну українську хату вартісна книга: Історія Української Культури.

На бажання замовця можемо доклеїти до І.У.К. карточку з золотою печаткою для Вашого напису для кого даруєте книгу.

Читайте оголошення про Історію Української Культури.

DARKA Company DEPARTMENT STORE
43 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550. New York City
Найновіша платівка „З КОЛЯДОЮ" (ч. 848), вик. Мандолінова Оркестра арр. К. Цепенда. Ціна $4.95.

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430. — Висилаємо ПАЧКИ ХАРЧОВІ і з ОДЯГОМ та ДАРУНКИ (Gifts) у формі авт, мотоциклів та домашнього устаткування. Рівнож ГРОШІ без додаткових оплат. Приймаємо замовлення на КУРОРТ для хворих і реконвалесцентів за $150.00 за 26 днів. Години урядові: понеділки — п'ятниці — 8:30-7:00 веч., суботи — 8:30-6:00 веч., неділя — 10:00-300 по пол.

ЖІНКА
шукає самітнього мужчину, у віці 40-50 років, до провадження домашньої господарки.
Прошу писати:
Maria White
8 Highland Avenue
Yonkers, N.Y. 10705

Розшуки

ІВАНІВ ІВАН, з села Дидьова, пов. Турка, пошукує односельчанку
МИХНИЧ КАТЕРИНУ
(дівоче ім'я). Нар. 1927 р., яку забрали німці на роботу в 1942 р. Маю від її брата листа. Моя адреса:
John Iwaniw
18530 Sawyer Street
Detroit, Mich. 48228

Couples

ПОДРУЖЖЯ
до праці на провінції, N.J. Жінка до домаш. праці, чоловік поза домом і в домі, власний дім, рекомендації.
(201) 766-1148, Peapack, N.J.

MOVERS SERVICES

ПЕРЕПРОВАДЖЕННЯ І ПЕРЕВОЖЕННЯ ВАНТАЖНИМИ АВТАМИ.
Обслуга 24 год. Нема оплати від ґаражу. $6 чоловік і віз. $10.00 2 робітники і віз. Всі роди перепроваджування. Досвідчені перевізники.
Телеф. OX 1-5424, N.Y.C.

Купуйте в підприємствах що оголошуються в „Свободі"

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. (9)
Tel.: GR 5-1487
СОЛІДНА ОБСЛУГА

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
NEWARK, N.J.
IRVINGTON, N.J.
ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

GÖSSER — ПИВО
Найсмачніше пиво — імпортоване з Австрії. — Спробуйте — й ніколи не будете пити іншого пива. — Природно гірке й високо процентове. Спеціяльно вибраний хміль, ячмінь й найкраща в Европі джерельна вода „Gösser".
Імпортує: Ставскі. — Можна купити в кожній українській таверні в Шикаґо.

Засновано 1920 р. Тел.: AL 4-8779; AL 4-8717
„КОВБАСНЮК АҐЕНЦІЯ"
НОТАРІЯЛЬНЕ БЮРО
286 E. 10th Street New York, N.Y. 10009

- БІЛЕТИ НА КОРАБЛІ І ЛІТАКИ ДО ВСІХ ЧАСТИН СВІТУ;
- ВСЯКІ ІМІҐРАЦІЙНІ СПРАВИ;
- ВСІ РОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ;
- ПОСЕРЕДНИЦТВО ПРОДАЖУ РЕАЛЬНОСТЕЙ;
- ПАКУНКИ ДО ВСІХ КРАЇН ЕВРОПИ І АЗІЇ;
- МІЖНАРОДНІ ПОШТОВІ ПЕРЕКАЗИ.

Віра КОВБАСНЮК-ШУМЕНКО Антін ШУМЕНКО
ВІДКРИТО: в ПОНЕДІЛОК до 7:30 веч.
в кожний день: 9:30 — 6:00 веч.
в СУБОТИ від 9:30 до 1:00 по пол.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ

ТАРЗАН, Ч. 5749. Тарзан падає вниз!

WHEN TARZAN BEGAN CLIMBING A ROPE TO PURSUE HIS ENEMY, JUAN TORRES FIRMLY GRIPPED HIS PICK—
AND STRUCK AGAIN AND AGAIN, SHREDDING THE ROPE!
THE WEAKENED FIBERS SNAPPED AND THE APE-MAN PLUNGED DOWNWARD—TWISTING, TURNING HELPLESSLY THROUGH THE AIR!

Коло Тарзан почав лізти вгору, щоб наздогнати свого ворога, Хуан Торрес міцно вхопив свій дзюбак...

І раз-по-раз рвав на клапті линву!

Послаблені нитки розірвалися, і мавполюд впав вниз, крутячися й обертаючися безрадно в повітрі!